

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 21. joulukuuta 2017
(OR. en)

15965/17

Toimielinten välinen asia:
2017/0354 (COD)

COMPET 897
ECO 82
MI 991
ENT 279
CONSOM 411
GAF 52
AGRI 712
CODEC 2137
IA 229

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	20. joulukuuta 2017
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2017) 796 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2017) 796 final.

Liite: COM(2017) 796 final

Bryssel 19.12.2017
COM(2017) 796 final

2017/0354 (COD)

TAVARAMARKKINOIDEN SÄÄDÖSPAKETTI

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta
tunnustamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yksi Euroopan komission tärkeimmistä poliittisista painopisteistä¹ on toteuttaa syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat. Lokakuun 28. päivänä 2015 annetun tiedonannon *Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille*² jatkotoimet ja toteuttaminen on yksi komission vuoden 2017 työohjelman³ päätavoitteista.

Sisämarkkinoilla tavaroiden vapaa liikkuvuus on kehittynein kaikista neljästä perusvapaudesta. Se tuottaa noin 25 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta, ja sen osuus EU:n jäsenvaltioiden välisestä tavarakaupasta on 75 prosenttia. EU:n osuus maailman tavarakaupasta on noin kuudesosa. EU:n jäsenvaltioiden välisen (eli EU:n sisäisen) tavarakaupan arvo oli 3 110 miljardia euroa vuonna 2016⁴. Syvien ja oikeudenmukaisten sisämarkkinoiden toteuttaminen EU:ssa vaatii kuitenkin vielä työtä. Jos yhteiset säännöt puuttuvat, vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ei aina noudateta. Komission vuoden 2017 työohjelmassa ilmoitetun nk. tavaramarkkinoiden säädöspaketin (”Goods Package”) tavoitteena on puuttua tähän perustavanlaatuisen ongelmaan vastavuoroista tunnustamista koskevan aloitteen avulla.

Vastavuoroinen tunnustaminen on tavaroiden sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta olennaisen tärkeää. Sikäli kuin aiheesta ei ole annettu EU:n erityislainsäädäntöä, jäsenvaltiot voivat vapaasti vahvistaa kansallisia määräyksiä, joiden mukaiset vaatimukset tuotteiden on täytettävä. Tällaiset kansalliset määräykset voivat olla samansuuntaisia eri jäsenvaltioissa, mutta jos ne poikkeavat toisistaan, ne voivat muodostaa EU:n sisäisen kaupan esteitä. Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukaisesti yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyä tavaraa ei saa kieltää toisessa jäsenvaltiossa, ellei tällä ole vankkoja perusteita kieltää tai rajoittaa sen myyntiä. Vastavuoroista tunnustamista sovelletaan tuotteisiin, joihin ei sovelleta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä tai joihin unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä sovelletaan vain osittain, kuten monenlaisiin kulutustavaroihin (tekstiilit, jalkineet, lastenhoitotarvikkeet, korut, astiat ja huonekalut).

Asetuksen (EY) N:o 764/2008⁵ (jäljempänä ’asetus’) antaminen oli osittainen⁶ vastaus vastavuoroisen tunnustamisen heikkoon soveltamiseen tavaroiden alalla. Tietämättömyys periaatteesta, oikeudellinen epävarmuus sitä sovellettaessa sekä kansallisten viranomaisten hallinnollisen yhteistyön puute käynnistivät asetuksen antamisen. Asetuksen tarkoitus oli lähinnä luoda menettelypuitteet, joiden avulla pyrittiin mahdollisimman tehokkaasti estämään kansallisten teknisten määräysten aiheuttamat laittomat esteet.⁷

¹ Uusi alkua Euroopalle: Työllisyyden, kasvun, oikeudenmukaisuuden ja demokraattisen muutoksen ohjelma, poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle. Jean-Claude Junckerin avauspuheenvuoro Euroopan parlamentin täysistunnossa 15. heinäkuuta 2014: http://ec.europa.eu/about/juncker-commission/priorities/index_en.htm.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle *Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille* (COM(2015) 550/2).

³ COM(2016) 710 final: http://ec.europa.eu/atwork/key-documents/index_fi.htm.

⁴ Lähde: Eurostat.

⁵ COM(2014) 910 final: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_en.pdf.

⁶ Vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta voidaan soveltaa asianmukaisesti monien muiden välineiden avulla. Näitä ovat esimerkiksi vastavuoroista tunnustamista koskeva lauseke ja SEUT-sopimuksen 34–36 artiklaan liittyvät kantelut ja rikkomiset. Lisätietoja on arvioinnissa.

⁷ Katso arviointi.

Kilpailukykyneuvoston joulukuussa 2013 sisämarkkinapolitiikasta antamissa päätelmissä⁸ todettiin, että yritysten ja kuluttajien toimintapuitteiden parantamiseksi sisämarkkinoilla kaikkia asiaankuuluvia välineitä olisi käytettävä asianmukaisesti, yhdenmukaistaminen ja vastavuoroinen tunnustaminen mukaan lukien. Sen vuoksi komissiota pyydettiin laatimaan neuvostolle kertomus aloista ja markkinoista, joilla vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen on taloudellisesti edullisinta mutta joilla sen toiminta on edelleen riittämätöntä tai ongelmallista. Helmikuussa 2015 sisämarkkinapolitiikasta antamissaan päätelmissä⁹ kilpailukykyneuvosto kehotti komissiota varmistamaan, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate toimisi tehokkaasti, ja esittämään tarvittaessa sitä koskevia ehdotuksia.

Vastauksena viitettiin siihen, että periaate ei toimi optimaalisesti, ja ottaen huomioon neuvoston pyynnön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta tehtiin ulkoinen arviointi.¹⁰ Komissio hyödynsi tätä ulkoista arviointia omassa vastavuoroisen tunnustamisen toimintaa koskevassa arvioinnissaan (jäljempänä 'arviointi') (REFIT), joka sisälsi myös asetuksen toiminnan arvioinnin. Tarkoituksena oli saada kattava käsitys vastavuoroisen tunnustamisen optimaalista toimintaa haittaavista esteistä.

Arvioinnin päätelmissä todettiin, että vastavuoroinen tunnustaminen ei toimi odotetulla tavalla ja että sitä koskeva periaate ja asetus edistävät vain vähän tavoitteiden saavuttamista tietoisuuden lisäämisen ja oikeusvarmuuden ja hallinnollisen yhteistyön parantamisen osalta.

Tällä aloitteella vastataan arvioinnin päätelmiin. Sen yleisenä tavoitteena on toteuttaa syvemmät ja oikeudenmukaisemmat tavaroiden sisämarkkinat lisäämällä ja parantamalla vastavuoroista tunnustamista.

Erityistavoitteena on parantaa tuotteiden vastavuoroista tunnustamista ehdottamalla useita kunnianhimoisia toimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden tavoitteena on varmistaa, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta johtuvia olemassa olevia oikeuksia ja velvoitteita noudatetaan. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat edelleen suojata oikeutettuja kansallisia julkisia tavoitteitaan ja rajoittaa tavaroiden kaupan pitämistä – vaikka tavaroita pidettäisiin kaupan muualla – jos niiden päätös on perusteltu ja oikeasuhteinen.

Ensinnäkin vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisalan selkeyttäminen määrittelemällä selkeästi, milloin sitä sovelletaan, parantaa oikeusvarmuutta yritysten ja kansallisten viranomaisten kannalta sikäli että ne tietävät, milloin vastavuoroista tunnustamista voi käyttää.

Toiseksi itse annetun ilmoituksen käyttöönotto, jonka tavoitteena on helpottaa sen osoittamista, että tuote on jo laillisesti kaupan, ja ongelmanratkaisujärjestelmä, jonka tarkoituksena on käsitellä markkinoille pääsyn epäviä tai sitä rajoittavia hallinnollisia päätöksiä, lisäävät vastavuoroisen tunnustamisen oikeusvarmuutta ja helpottavat sen soveltamista yrityksissä. Näin ollen sekä yritykset että kansalliset viranomaiset tietävät, mitä ne voivat kohtuudella odottaa soveltaessaan – tai kun niiden pitäisi soveltaa – vastavuoroista tunnustamista.

Lisäksi hallinnollinen yhteistyö ja tietoteknisen välineen käyttöönotto lisäävät kansallisten viranomaisten välistä yhteydenpitoa, yhteistyötä ja luottamusta ja helpottavat siten vastavuoroisen tunnustamisen toimintaa.

⁸ Conclusions on Single Market Policy, Competitiveness Council meeting; Bryssel 2. ja 3. joulukuuta 2013: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/139846.pdf.

⁹ Conclusions on Single Market Policy, Competitiveness Council meeting; Bryssel 2. ja 3. maaliskuuta 2015: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%206197%202015%20INIT>.

¹⁰ Euroopan komissio, Technopolis Group -konsulttiyritykseltä tilattu tutkimus (2015): *Evaluation of the application of the principle of mutual recognition in the field of goods*, ENTR/172/PP/2012/FC – LOT 4 – toteutettu huhtikuun 2014 ja toukokuun 2015 välisenä aikana: http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/free-movement-sectors/mutual-recognition/index_en.htm.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

- (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535/EY teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä¹¹

Direktiivillä edistetään vastavuoroisen tunnustamisen lisäämistä ja parantamista vaatimalla jäsenvaltioita ilmoittamaan komissiolle ja toisilleen kaikista tuotteista koskevista ehdotuksista teknisiksi määräyksiksi ennen niiden hyväksymistä kansallisessa lainsäädännössä. Tämä auttaa estämään teknisten määräysten muodostamien kaupan esteiden syntymisen ennen näiden määräysten hyväksymistä antamalla komissiolle ja jäsenvaltioille mahdollisuus tarkistaa, että tekninen määräys on EU:n lainsäädännön mukainen. Tällä aloitteella on erilainen, täydentävä tavoite. Sillä otetaan käyttöön korjaavat toimenpiteet, joiden avulla varmistetaan määräyksen tultua voimaan, että määräystä sovelletaan tapauskohtaisesti oikein ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta noudattaen.

- (b) Yleinen tuoteturvallisuusedirektiivi 2001/95/EY¹²

Direktiivillä varmistetaan, että EU:n markkinoille saatettavat tuotteet ovat turvallisia. Sitä sovelletaan yhdenmukaistamattomiin kulutustavaroihin. Myös tätä asetusehdotusta sovelletaan yhdenmukaistamattomilla aloilla, mutta se koskee tilanteita, joissa jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset aikovat evätä tai kieltää toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyn yhdenmukaistamattoman kulutustavaran kaupan pidon tai käytön muista kuin pelkästään kuluttajien terveydelle ja turvallisuudelle aiheutuvasta vaarasta johtuvista syistä. Tästä on kyse esimerkiksi silloin, kun tuotetta ei saa pitää kaupan nimeämiseen, kokoon, kokoonpanoon tai pakkaukseen liittyvistä syistä tai ympäristösyistä.

- (c) Asetus (EU) No 305/2011 rakennustuotteista¹³

Asetuksessa otetaan käyttöön rakennustuoteyhteyspisteet, jotka antavat tietoa rakennuskohteisiin ja -tuotteisiin sovellettavista säännöksistä. Tällä aloitteella täydennetään johdonmukaisesti rakennustuoteyhteyspisteitä. Monissa jäsenvaltioissa rakennustuoteyhteyspiste ja tuoteyhteyspiste on yhdistetty, jotta yrityksillä olisi käytettävissään yksi keskitetty yhteyspiste. Tällä aloitteella ei estetä tällaisia tulevia yhdistämiä.

- (d) SOLVIT-verkosto¹⁴

SOLVIT on kunkin maan kansallisen hallinnon tarjoama palvelu EU:n jäsenvaltioissa sekä Islannissa, Liechtensteinissa ja Norjassa. Se auttaa yrityksiä toisen jäsenvaltion viranomaisten rikkoessa niiden oikeuksia ja pyrkii löytämään ratkaisun 10 viikon kuluessa. Yritykset voivat vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen nojalla käyttää SOLVITia vaihtoehtona oikeudenkäynnille, kun niille osoitetaan markkinoille pääsyn epäävä tai sitä rajoittava kansallinen päätös. Tämä aloite perustuu SOLVITille ja hiljattain annetulle toimintaohjelmalle SOLVITin lujittamiseksi¹⁵, ja sen avulla tehostetaan olemassa olevaa järjestelmää tavaroiden alalla, jotta vastavuoroisen tunnustamisen perusteella voidaan helpommin riitauttaa markkinoille pääsyn epääviä tai sitä rajoittavia hallinnollisia päätöksiä.

- (e) EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntö

¹¹ EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1.

¹² EYVL L 11, 15.1.2002, s. 47.

¹³ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

¹⁴ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_fi.htm.

¹⁵ COM(2017) 255 final.

EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntö ja vastavuoroinen tunnustaminen ovat kaikilta osin toisiaan täydentäviä. Tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla varmistetaan EU:n yhteisillä tuotteita koskevilla säännöillä (EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntö) ja vastavuoroinen tunnustamisen periaatteen avulla. EU:n yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistetaan yhteiset vaatimukset siitä, miten tuote on valmistettava. Kaikkia tuotteita ja tuotteiden näkökohtia koskeva EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntö ei kuitenkaan ole toteuttamiskelpoinen eikä tavoiteltava päämäärä. Yhdenmukaistaminen on kallis ja aikaa vievä prosessi, jossa eri lähestymistapojen on oltava tasapainossa. Sen käyttö olisi varattava tuotteille ja tuotteiden näkökohdille, joiden kohdalla sisämarkkinoilla esiintyy merkittäviä vapaan liikkuvuuden esteitä, joihin ei voida puuttua muulla tavoin. Jos EU:n yhteisiä sääntöjä ei ole tai jos EU:n yhteiset säännöt kattavat tuotteet vain osittain, jäsenvaltiot voivat vapaasti ottaa käyttöön kansallisia teknisiä määräyksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, jotka näiden tuotteiden on täytettävä. Tällaiset tekniset määräykset voivat koskea esimerkiksi nimeämistä, muotoa, kokoa, merkintöjä tai pakkausta. Tällä aloitteella varmistetaan, että toimiessaan sen mukaisesti jäsenvaltiot noudattavat SEUT-sopimuksen 34 ja 36 artiklaa ja etenkin vastavuoroinen tunnustamisen periaatetta.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Seuraavat EU:n tasoiset käynnissä tai suunnitteilla olevat aloitteet ovat vastavuoroinen tunnustamisen kannalta tärkeitä:

- (a) Yhteinen digitaalinen palveluväylä¹⁶. Sillä pyritään parantamaan merkittävällä tavalla sellaisten tietojen, neuvontapalvelujen ja menettelyjen saatavuutta, laatua ja käyttömahdollisuuksia verkossa, jotka ovat tärkeitä kansalaisille ja yrityksille.
- (b) Toimintaohjelma SOLVITin lujittamiseksi¹⁷.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämä asetus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklan 1 kohtaan, joka koskee sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa ja jossa täsmennetään, että toimenpiteitä voidaan toteuttaa sellaisten jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi, joiden tavoitteena on sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta. Tämän asetuksen tarkoituksena on vahvistaa säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan, että toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan vastavuoroinen tunnustamisen periaatetta täysimääräisesti noudattaen. Se ei vaikuta jäsenvaltioiden itsenäiseen sääntelyvaltaan yhdenmukaistamattomien tavaroiden alalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Vastavuoroista tunnustamista sovelletaan ainoastaan rajatylittävissä tilanteissa, joissa talouden toimija haluaa käydä jäsenvaltiossa kauppaa toisessa jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidetyillä tuotteilla. Pelkästään jäsenvaltioiden toimilla ei voida ratkaista ongelmia, jotka liittyvät vastavuoroinen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen sisämarkkinoilla. Jotta

¹⁶ Ehdotus COM(2017) 256: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus tietojen, menettelyjen sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta.

¹⁷ COM(2017) 255.

periaatteen soveltaminen olisi tehokasta, sen on perustuttava yhteisiin, kaikkien kansallisten viranomaisten yhtäläisesti käyttämiin ratkaisuihin. Vain tällaisilla yhteisillä menettelyillä voidaan taata, että kansalliset viranomaiset soveltavat periaatetta samalla tavalla, ja tällöin yritykset voivat hyötyä yhdenvertaisesta kohtelusta riippumatta siitä, missä maassa ne yrittävät pitää kaupan tuotteitaan. Jos vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen menettelynäkökohdat jätettäisiin kunkin jäsenvaltion harkinnan varaan, se heikentäisi periaatetta hajottamalla toimintatavan 28 erilaiseksi ja mahdollisesti keskenään ristiriitaiseksi menettelyksi. Näin ollen EU:n toimet ovat sekä asianmukaisia että perusteltuja varmistamaan periaatteen tehokkaan soveltamisen. EU:lla on velvollisuus toimia sen varmistamiseksi, että tavaroiden sisämarkkinat toimivat asianmukaisesti. SEUT-sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaan sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti. Tavaroiden tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä koskeva kielto kuuluu SEUT-sopimuksen keskeisiin periaatteisiin (34–36 artikla).

- **Suhteellisuusperiaate**

Tässä ehdotuksessa otetaan tasapuolisesti huomioon yhtäältä jäsenvaltioiden itsenäinen sääntelyvalta määrätä suojelun taso oikeutettujen yleisten etujen saavuttamiseksi ja toisaalta tarve puuttua jäljellä oleviin vapaan liikkuvuuden esteisiin, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjä tavaroita ja joihin sovelletaan SEUT-sopimuksen 34–36 artiklaa.

Tässä ehdotuksessa esitetyillä toimenpiteillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen havaittujen ongelmien ratkaisemiseksi ja asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Komissiolle ja jäsenvaltioille koituvia ennakoituja kustannuksia pidetään hyväksyttävänä, ja niitä kompensoivat yritysten säästöt sekä yritysten, kuluttajien ja jäsenvaltioiden saamat hyödyt.

- **Sääntelytavan valinta**

Tämä asetus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan. Se sisältää säännöksiä, joiden tavoitteena on tehostaa tavaroiden sisämarkkinoiden toimintaa vahvistamalla jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja yrityksille säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden sujuva ja vapaa liikkuvuus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Vastavuoroisen tunnustamisen toiminnan arvioinnissa tavaroiden alalla – toisin sanoen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja vastavuoroista tunnustamista koskevan asetuksen arvioinnissa – tarkasteltiin, missä määrin vastavuoroinen tunnustaminen on saavuttanut alkuperäiset vaikuttavuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja EU:n lisäarvoa koskevat tavoitteensa. Tuloksista käy ilmi, että tavaroiden alalla vastavuoroisella tunnustamisella on edelleen merkitystä ja että se voi tuoda lisäarvoa EU:lle. Sen avulla jäsenvaltioissa voidaan pitää kaupan tuotteita, jotka ovat jo muualla laillisesti kaupan. Vastavuoroisen tunnustamisen periaate ei kuitenkaan toimi hyvin. Suurin osa yrityksistä, jotka haluavat myydä tuotteita toisessa jäsenvaltiossa, tarkistavat, mitkä ovat kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt, ja jos nämä säännöt estävät niitä myymästä tuotetta, ne eivät vetoa vastavuoroisen tunnustamiseen periaatteeseen, vaan useimmat niistä mukauttavat tuotteen sääntöjen mukaiseksi. Yritysten pyrkiessä vetoamaan vastavuoroiseen tunnustamiseen kansalliset viranomaiset usein epäävät kyseisten tuotteiden markkinoille

pääsyn. Mitä tulee asetukseen, joka annettiin helpottamaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista, arvioinnista käy yleisesti ottaen ilmi, että vain harvat talouden toimijat katsovat tuotteiden myynnin helpottuneen muissa jäsenvaltioissa asetuksen tultua voimaan. Sillä oli vain kohtalainen vaikutus asetettuihin tavoitteisiin lähinnä siksi, että käyttöön otetut menettelyvaatimukset osoittautuivat riittämättömiksi takaamaan vastavuoroisen tunnustamisen helppoa, luotettavaa ja käyttäjäystävällistä soveltamista. Lisäksi se lisäsi vain vähän tietoisuutta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta.

Vaikuttavuus

Periaatteen olemassaolosta ja asetuksen antamisesta huolimatta tavaroiden vapaa liikkuvuus on edelleen ongelmallista yhdenmukaistamattomilla aloilla, lähinnä tietoisuuden, tietämyksen ja oikeusvarmuuden puutteen sekä kansallisten viranomaisten keskinäisen luottamuspuulan ja yhteistyön vähäisyyden vuoksi. Yrityksillä on edelleen vaikeuksia päästä markkinoille, vaikka niiden tuotteet ovat jo laillisesti kaupan muissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi ne usein mukauttavat tuotteensa tai luopuvat yrittämästä uusille markkinoille. Sidosryhmien kuuleminen osoittaa, että tietoisuus vastavuoroisesta tunnustamisesta on lisääntynyt vuosien kuluessa, muttei kuitenkaan riittävästi. Kaikkien sidosryhmien mielestä tietoisuutta olisi lisättävä, ja tämän olisi kuuluttava komission tärkeimpiin painotusalueisiin. Vastavuoroista tunnustamisen oikeusvarmuus on edelleen merkittävä yhdenmukaistamattomien tuotteiden vapaan liikkuvuuden este ja yksi tärkeimmistä syistä siihen, miksi yritykset ja kansalliset viranomaiset suhtautuvat vastavuoroiseen tunnustamiseen haluttomasti. Arvioinnista käy ilmi, että hallinnollista yhteistyötä on edelleen tehostettava, jotta helpotetaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista.

Tehokkuus

Asianomaisia sidosryhmiä pyydettiin arvioimaan, missä määrin periaatteen ja asetuksen soveltamisesta aiheutuvat kustannukset ovat oikeasuhteisia saataviin hyötyihin nähden. Asetuksesta aiheutuu vain vähän kustannuksia kansallisille viranomaisille: tuoteyhteyspisteiden perustaminen ja toiminta (7 417–47 450 euroa, yhden kokoaikaisen työntekijän perusteella) ja toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tuotteiden arviointikustannukset (420 000 euroa alaa kohti, esim. lannoiteala). Näitä kustannuksia pidettiin keskitasoisina. Yrityksille koituvat kustannukset johtuvat pikemminkin vastavuoroisen tunnustamisen virheellisestä soveltamisesta. Niiden on mukautettava tuotteitaan, tehtävä päällekkäisiä testejä ja toistettava menettelyjä (1 000–150 000 euroa tuotetta ja maata kohti), tai ne menettävät mahdollisuuksia (40 000–500 000 euroa tuotetta ja maata kohti) joutuessaan luopumaan pääsystä uusille markkinoille. Useimpia näistä kustannuksista pidettiin suurina. Kustannus-hyötysuhteen osalta mielipiteet jakautuivat: kansallisten viranomaisten mielestä kustannukset ovat oikeassa suhteessa hyötyihin, kun taas yritykset ovat tästä enimmäkseen eri mieltä. Ne pitävät kustannuksia suurina, eivätkä hyödyt toteudu.

Johdonmukaisuus

Arvioinnista käy ilmi, että vastavuoroisen tunnustamisen ja muiden sisämarkkinoita edistävien ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta EU:ssa helpottavien EU:n toimien välillä ei näytä olevan ristiriitaa. Asetus ja vastavuoroisen tunnustamisen periaate pikemminkin täydentävät monia tämän alan aloitteita ja ovat niiden kanssa samansuuntaisia. Tällaisia

aloitteita ovat esimerkiksi yleinen tuoteturvallisuudirektiivi 2001/95/EY¹⁸, sisämarkkinoiden avoimuutta koskeva direktiivi (EU) 2015/1535, rakennustuoteasetus (EU) N:o 305/2011 ja SOLVIT-verkko¹⁹ ja EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntö.

Merkityksellisyys

Vastavuoroisen tunnustamisen tavoitteena on saavuttaa syvät ja yhdentyneet markkinat vaalien samalla jäsenvaltioiden monimuotoisuutta ja itsenäistä sääntelyvaltaa. Se nähdään vaihtoehtona yhdenmukaistamiselle, kun yhdenmukaistaminen ei ole tarpeellista, perusteltua eikä oikeasuhteista, ja se mahdollistaa itsenäisen sääntelyvallan. Lisäksi vastavuoroinen tunnustaminen on erityisen tärkeää innovoinnin tukemisen kannalta. Uusien innovatiivisten tuotteiden alalla ei ole Euroopan laajuisia yhdenmukaistettuja sääntöjä, ja yritysten on nojaututtava voimassa oleviin kansallisiin sääntöihin tai standardeihin tai jopa selviydyttävä ilman tällaisia sääntöjä. Vastavuoroinen tunnustaminen on ainoa vaihtoehto yrityksille, jotka haluavat pitää muissa jäsenvaltioissa kaupan uusia tai innovatiivisia tuotteitaan.

EU:n lisäarvo

Arviointi osoittaa sidosryhmien olevan yleisesti yhtä mieltä siitä, että vastavuoroinen tunnustaminen tuo EU:n tason lisäarvoa. Sen avulla jäsenvaltioissa voidaan pitää kaupan tuotteita, jotka ovat jo muualla laillisesti kaupan, ja samalla säilytetään jäsenvaltioiden itsenäinen sääntelyvalta ja monimuotoisuus. Laajasti tunnustetaan, että asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan toimimalla EU:n tasolla. Kuulemismenettelyn aikana sidosryhmät olivat lähes yksimielisiä siitä, että unionin säädös on tarpeen vastavuoroisen tunnustamisen lisäämiseksi ja parantamiseksi.

• Sidosryhmien kuuleminen

Vastavuoroista tunnustamista käsittelevän neuvoa-antavan komitean jäseniä pyydettiin toimittamaan palautteensa komitean viimeisissä kokouksissa 2. joulukuuta 2015 ja 25. lokakuuta 2016. Jotkut edustajat eivät olleet vakuuttuneita siitä, että asetuksen perusteellisesta tarkistamisesta olisi hyötyä, mutta he kaikki katsoivat joidenkin mukautusten olevan tarpeen ja että monet ongelmat voidaan ratkaista muilla kuin lainsäädäntötoimilla.

Julkinen kuuleminen kaikilla EU:n virallisilla kielillä julkaistiin kuulemisia koskevalla verkkosivustolla *Europa*-palvelimella. Kuuleminen oli avoinna kesäkuusta syyskuuhun 2016. Julkiseen kuulemiseen saatiin **153** vastausta. Vastauksista suurin osa oli yrityksiltä (91), ja seuraavaksi eniten niitä saatiin jäsenvaltioiden viranomaisilta (45) ja kansalaisilta (17). Kuulemisen tuloksista käy ilmi, että vaikka vastavuoroista tunnustamista koskeva tietoisuus osoittautui laajaksi, suurin osa vastaajista katsoo tiedottamisen olevan edelleen tarpeellista. Vastavuoroisen tunnustamisen toiminnan esteistä suurimpana yritykset pitivät sitä, että markkinoille pääsyn epävien kansallisten päätösten riittauttamista varten ei ole nopeita muutoksenhakukeinoja, ja seuraavaksi suurimpana esteenä viranomaisten riittämätöntä yhteydenpitoa. Vastavuoroista tunnustamista koskevien komission prioriteettien osalta yritykset pitivät tehokkaita muutoksenhakukeinoja tärkeimpänä tavoitteena, mutta jäsenvaltioiden ja kansalaisten mielestä tärkeintä olisi lisätä tietoisuutta vastavuoroisesta tunnustamisesta.

Julkista kuulemista täydennettiin sidosryhmäkonferenssilla, jonka komissio järjesti 17. kesäkuuta 2016. Tapaamisessa oli tarkoitus määrittää, mitkä ovat vastavuoroisen

¹⁸ EYVL L 1, 15.1.2002.

¹⁹ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_fi.htm.

tunnustamisen toimintaan liittyvät keskeiset ongelmat, sekä löytää mahdollisia tapoja edetä asiassa. Tilaisuudessa oli mukana 144 osallistujaa, jotka edustivat yrityksiä (62), kansallisia viranomaisia (60) ja muita tahoja (22), kuten kuluttajajärjestöjä ja ammattijärjestöjä. Yleisesti ottaen osallistujat pitivät tarpeellisena vastavuoroisen tunnustamisen toiminnan tehostamista ja oikeusvarmuuden lisäämistä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen osalta.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Komission tai ulkopuolisten toimeksisaajien vuosina 2014–2016 toteuttamat erilaiset tutkimukset, kuulemiset ja kyselyt muodostavat vankan asiantuntijapohjan.

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toiminnasta tehtiin ulkoinen arviointi vuosina 2014–2015. Ongelman laajuudesta ja komission kaavailemien vaihtoehtojen vaikutuksista tehtiin tutkimus vuosina 2016–2017.

- **Vaikutustenarviointi**

Tämän aloitteen valmistelemiseksi toteutettiin vaikutustenarviointi. Siitä kävi ilmi, että vastavuoroisen tunnustamisen piirissä olevilla tuotteilla käydään vähemmän kauppaa. Verrattaessa EU:n sisäisen viennin arvoa kotimaiseen kulutukseen käy ilmi, että yhdenmukaistettujen tuotteiden osalta EU:n sisäisen viennin arvo on 55 prosenttia kotimaisesta kulutuksesta, kun taas yhdenmukaistamattomien tai osittain yhdenmukaistettujen tuotteiden osalta vastaava luku on vain 35 prosenttia. Tämä johtuu yritysten kohtaamista esteistä niiden yrittäessä pitää kaupan tuotteitaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen nojalla. Vastavuoroisen tunnustamisen puuttumisesta aiheutuu yrityksille suuret kustannukset. Esimerkiksi tuotteiden mukauttamisesta sovellettavien kansallisten määräysten mukaisiksi, kun vastavuoroisen tunnustaminen joko evätään tai sitä ei käytetä markkinoille pääsemiseksi, aiheutuvien kustannusten arvioidaan olevan 1 000–150 000 euroa tuotetta ja markkina-aluetta kohti. Menetetyistä mahdollisuuksista – eli kun yritykset luopuvat markkinoille menosta tuotteiden mukauttamista edellyttävien erilaisten kansallisten määräysten vuoksi – aiheutuvien kustannusten arvioidaan kohoavan 10 000–500 000 euroon tuotetta ja markkina-aluetta kohti. Euroopan parlamentille tehdyssä tutkimuksessa²⁰ yritettiin arvioida, kuinka suuri vaikutus tullien ulkopuolisilla kaupan esteillä on sisämarkkinoihin. Siinä todettiin, että tällaisten esteiden vähentäminen voisi kasvattaa EU:n sisäistä kauppaa yli 100 miljardilla eurolla vuodessa. Lisäksi vuosina 2008–2014 yhdenmukaistamattomilla aloilla toimi noin 0,89 miljoonaa yritystä, jotka edustavat yli 50:tä prosenttia tuotantotalouden aktiivisten yritysten kokonaismäärästä. Noin 87 prosenttia näistä yrityksistä oli mikroyrityksiä. Komission vuonna 2014 julkaiseman kilpailukykyraportin mukaan vain 14 prosenttia pk-yrityksistä käy EU:ssa rajatylittävää kauppaa, kun taas suurien teollisuusyritysten vastaava luku on 85,4 prosenttia.

Sääntelyntarkastelulautakunta antoi vaikutusten arvioinnista myönteisen lausunnon 7. huhtikuuta 2017. Lautakunta katsoi, että raportti oli yleisesti ottaen hyvin laadittu, ja suositteli, että sitä voitaisiin edelleen parantaa selostamalla tarkemmin vaihtoehtojen valintaa ja sitä, miten ne toimisivat käytännössä. Raportissa olisi myös oltava selkeämmät päätelmät siitä, missä määrin tarkistamisen odotetut tulokset vaikuttavat vastavuoroisen tunnustamisen toimintaan kentällä ja edistävät hyvin toimivia sisämarkkinoita. Lisäksi siinä olisi arvioitava paremmin mahdollisuuksia yksinkertaistaa hallintoa ja keventää rasitteita. Myönteisessä lausunnossa annetut suositukset on sisällytetty raporttiin. Etenkin erilaiset vaihtoehdot ja niiden vaikutus toisiinsa selostetaan paremmin. Raportissa selostetaan yksityiskohtaisesti, kuinka nämä vaihtoehdot toimivat käytännössä, painottaen parhaaksi arvioidun vaihtoehdon

²⁰ The Cost of Non- Europe in the Single Market, 'Cecchini Revisited', An overview of the potential economic gains from further completion of the European Single Market, CoNE 1/2014.
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU\(2014\)510981_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU(2014)510981_REV1_EN.pdf).

vaikutuksia markkinoihin. Raportissa selostetaan paremmin myös se, millä tavoin hallinnolliset rasitteet johtuvat vastavuoroisen tunnustamisen toimimattomuudesta, ja siinä osoitetaan selkeästi, miten parhaaksi arvioidut vaihtoehdot vähentävät näitä rasitteita. Vaikutustenarvioinnin tiivistelmä ja sääntelyntarkastelulautakunnan lausunto ovat saatavissa osoitteessa XXXXX.

Vaihtoehdon 1 (nykytilan säilyttäminen) lisäksi vaikutusten arviointiin sisältyivät seuraavat kaavaillut toimintavaihtoehdot:

Vaihtoehto 2 – muut kuin lainsäädäntötoimet vastavuoroisen tunnustamisen toiminnan parantamiseksi (tietoisuuden lisääminen, koulutus, virkamiesvaihto jne.)

Vaihtoehto 3 – pienet lainsäädäntömuutokset asetukseen (EY) N:o 764/2008 (hallinnollisten päätösten avoimuus, EU-standardien käyttö, tuoteyhteyspisteiden vahvistettu rooli)

Vaihtoehto 4 – kattavat lainsäädäntömuutokset asetukseen (EY) N:o 764/2008 (vapaaehtoinen vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus, ongelmanratkaisumenettely, tehostetut tuoteyhteyspisteet ja yhteistyö)

Vaihtoehto 5 – vapaaehtoinen ennakkolupa markkinoille saattamista varten.

Vaihtoehdot, jotka koskivat asetuksen kumoamista ja ehdotusta uusista yhdenmukaistamistoimenpiteistä tuotteiden tietyt näkökohdat kattavien perusvaatimusten osalta, hylättiin varhaisessa vaiheessa samoin kuin kolmannen osapuolen vaatimustenmukaisuusilmoituksen käyttöönotto.

Parhaana pidetään vaihtoehtoa 4 (kattavat lainsäädäntömuutokset asetukseen (EY) N:o 764/2008) täydennettynä vaihtoehdolla 2 (muut kuin lainsäädäntötoimenpiteet).

Kaikki sidosryhmät kannattivat vaihtoehtoa 2 (muut kuin lainsäädäntötoimet) mutta pitivät sitä tehokkaana ainoastaan täydennettynä muilla kattavilla välineillä.

Jäsenvaltiot ja talouden toimijat pitivät vaihtoehtoa 3 (pienet lainsäädäntömuutokset asetukseen) mahdollisesti tehokkaana, kuitenkin vähemmässä määrin kuin muita vaihtoehtoja.

Vaihtoehto 4 katsottiin tehokkaimmaksi toimintapoliittisen tavoitteiden saavuttamiseksi ja yritysten kustannusten alentamiseksi.

Sidosryhmät olivat yhtä mieltä siitä, että vaihtoehdolla 5 (vapaaehtoinen ennakkolupa) ei pystytä poistamaan olemassa olevia vastavuoroisen tunnustamisen esteitä, vaan lähinnä se lisäisi kustannuksia. Esimerkiksi biosidien alalla arvioitiin, että tämän menettelyn hallinnolliset kustannukset olisivat 18–20 miljoonaa euroa vuodessa.

Koska vastavuoroisen tunnustamisen piiriin kuuluvat tuotteet ovat monimutkaisia ja moninaisia, hyödyistä on hyvin vaikea esittää määrällistä arviota. Yhdistetyt vaihtoehdot 4 ja 2 lisäisivät tietoisuutta ja tietämystä vastavuoroisesta tunnustamisesta, toisivat oikeusvarmuutta periaatteen soveltamiseen ja parantaisivat jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä. Sen lisäksi, että talouden toimijat tulisivat tietoisiksi mahdollisuudesta päästä uusille markkinoille ilman tuotteisiin kohdistuvia lisäkustannuksia, myös ne, jotka tuntevat vastavuoroisen tunnustamisen mutta ovat haluttomia käyttämään sitä, luottaisivat järjestelmään enemmän. Sen avulla etenkin helpotettaisiin muissa jäsenvaltioissa laillisesti kaupan pidettyjen tuotteiden saattamista markkinoille tukemalla ja sujuvoittamalla keskusteluja siitä, voiko tuote päästä markkinoille vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella, ja vähentämällä markkinoille pääsyn epäämisen riskiä. Tämä vähentäisi merkittävästi yrityksille aiheutuvia kustannuksia tiedotuksen, mukauttamisen, viivästyneen markkinoille pääsyn ja menetettyjen mahdollisuuksien osalta. Myös jäsenvaltiot hyötyisivät tästä vaihtoehtojen yhdistelmästä, koska niille syntyisi kannuste soveltaa vastavuoroisen

tunnustamisen periaatetta johdonmukaisemmalla ja asianmukaisemmalla tavalla. Kaupan esteiden yleinen vähentäminen (katso edellä) voisi kasvattaa EU:n sisäistä kauppaa yli 100 miljardilla eurolla vuodessa.

Myös parhaaksi arvioitujen vaihtoehtojen kustannuksista on hyvin vaikea esittää määrällistä arviota. Talouden toimijoille koituvat kustannukset arvioidaan hyvin pieniksi, ja tämä pätee myös vastavuoroista tunnustamista koskevaan ilmoitukseen, jonka kustannusten arvellaan koostuvan kevyestä hallinnollisesta työstä (talouden toimijalta kuluisi noin 20 minuuttia ilmoituksen täyttämiseen). Jäsenvaltiot ja komissio vastaisivat tietyistä tarpeellisista kustannuksista, jotka voidaan arvioida seuraavasti: muita kuin sääntelytoimia koskeva vaihtoehto sisältää tiedostus- ja koulutustapahtumien järjestämiseen ja koordinointiin liittyvät kustannukset (500 000 euroa) ja virkamiesvaihdon kustannukset (100 000 euroa). Ongelmanratkaisujärjestelmä aiheuttaa komissiolle lisätyötä ja edellyttää henkilökuntaa käsittelemään kanteluja (3–4 lisätyöntekijää kokoaikaiseksi muutettuna). Myös jäsenvaltioiden hallinnollinen yhteistyö aiheuttaa tiettyjä kustannuksia, joiden määräksi arvioidaan 1 200 000 euroa vuodessa.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Aloite liittyy REFIT-ohjelmaan, koska vastavuoroisen tunnustamisen heikko toimivuus vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan. Arvioinnissa tarkasteltiin sitä, miten hallinnollista raskautta voitaisiin keventää. Siinä todettiin, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen huono toiminta on tosiasiallisesti kaupan esteitä aiheuttava sääntelyrasite. Sen vuoksi kaikki vastavuoroisen tunnustamisen toimintaa tehostavat pyrkimykset yksinkertaistaisivat tilannetta yritysten kannalta: ne esimerkiksi helpottaisivat pääsyä uusille markkinoille. Vapaaehtoisen vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen käyttöönotolla tulee olemaan suuri vaikutus siten, että se keventää talouden toimijoiden hallinnollista raskautta. Markkinoille pääsyyn liittyvien menettelyjen sujuvoittaminen ja yhdenpito kansallisiin viranomaisiin helpottavat markkinoille pääsyä ja alentavat siksi talouden toimijoille koituvia kustannuksia. Lisäksi viranomaisten parempi yhteistyö ja yhteydenpito lisäävät luottamusta ja vähentävät siten viivästyksiä markkinoilla olevia tavaroita arvioitaessa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus edellyttää henkilöstö- ja hallintoresursseja ja toimintamäärärahoja, jotka esitetään rahoitusselvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

- **Täytäntöönpanosuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Joka viides vuosi komissio tarkastelee tätä asetusta ja toimittaa sitä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa arvioidaan sidosryhmiltä saadun palautteen ja jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta asetuksen ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaa tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja saatavan lisäarvon perusteella, tapauksen mukaan, sekä niiden vaikutusta tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla. Tarkastelun kohteena ovat erityiset indikaattorit, joiden avulla arvioidaan asetuksen vaikutuksia, esimerkiksi toimivaltaisten viranomaisten tieto- ja viestintätukijärjestelmän kautta tekemien ilmoitusten määrä, käytettyjen menettelyjen nopeus tai tiedonvaihtojen määrä toimivaltaisten viranomaisten ja tuoteyhteyspisteiden välillä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1 artiklassa esitetään asetuksen kohde eli sääntöjen ja menettelyjen vahvistaminen toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi.

2 artiklassa määritetään asetuksen soveltamisala.

3 artikla sisältää asetuksessa käytettävät määritelmät.

4 artiklassa säädetään keskinäistä tunnustamista koskevasta ilmoituksesta, jota talouden toimijat käyttävät vapaaehtoisesti helpottamaan sen osoittamista, että tuote on laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa. Siinä vahvistetaan edellytykset, jotka tällaisen ilmoituksen on täytettävä, ja selvennetään, että ilmoituksen voi tehdä verkossa.

5 artiklassa vahvistetaan menettely, jota jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, voidaanko toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjä tavaroita pitää kaupan niiden alueella vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella.

6 artikla sisältää vaatimuksia, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden kaupan pitämisen tilapäistä keskeyttämistä, jos tällaiset tavarat aiheuttavat vakavia vaaroja terveydelle ja turvallisuudelle tai vaarantavat julkisen moraalin tai yleisen turvallisuuden.

7 artiklalla estetään komissiolle tehtävän ilmoituksen päällekkäisyys, kun ilmoitettava hallinnollinen päätös on myös RAPEX-järjestelmän mukaisesti ilmoitettava toimenpide.

8 artiklassa säädetään keskinäisen tunnustamisen ongelmanratkaisujärjestelmästä, jonka avulla talouden toimijat voivat riitauttaa markkinoille pääsyn epäävän tai sitä rajoittavan hallinnollisen päätöksen viemällä sen ensin SOLVIT-verkon käsiteltäväksi. Komissio arvioi tällaisen hallinnollisen päätöksen SOLVIT-keskuksen pyynnöstä.

9 artiklassa vahvistetaan tuoteysteypisteiden tehtävät.

10 artiklassa säädetään puitteet toimivaltaisten viranomaisten hallinnolliselle yhteistyölle.

11 artiklassa säädetään tietoteknisestä välineestä, jota käytetään yhteydenpitoon ja tietojenvaihtoon jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

12 artikla koskee tämän asetuksen tueksi toteutettavien toimien rahoitusta.

13 artiklassa selvennetään sitä, miten unionin taloudellisia etuja suojataan.

14 artiklan mukaan komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle määräajoin kertomuksen vastavuoroisen tunnustamisen ja tämän asetuksen toiminnasta.

15 artiklalla perustetaan komitea ja vahvistetaan tällä asetuksella komissiolle annettava täytäntöönpanovalta.

16 artiklalla kumotaan asetus (EY) N:o 764/2008.

17 artiklassa säädetään asetuksen voimaantulosta ja soveltamisesta.

Liitteessä vahvistetaan vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen vakiomalli.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²¹, noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti. Jäsenvaltioiden väliset tuonnin määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet ovat kiellettyjä. Kyseinen kielto kattaa kaikki kansalliset toimenpiteet, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa unionin sisäistä tavarakauppaa suoraan tai välillisesti. Tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla varmistetaan yhdenmukaistamalla unionin tasolla säännöt, joilla asetetaan yhteiset vaatimukset tiettyjen tavaroiden kaupan pitämiselle tai sellaisille tavaroille tai tavaroiden näkökohdille, joihin ei sovelleta unionin yhdenmukaistamissääntöjä, soveltaen vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta.
- (2) Jos unionissa ei ole vahvistettu tavaroiden tai tavaroiden tietyn näkökohdan yhdenmukaistamista koskevia sääntöjä, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi luoda lainvastaisesti jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteitä soveltamalla toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tavaroihin kansallisia määräyksiä, joiden mukaan näiden tavaroiden on täytettävä tietyt tekniset vaatimukset, jotka voivat koskea esimerkiksi nimeämistä, muotoa, kokoa, painoa, kokoonpanoa, esillepanoa, merkintöjä ja pakkauksia. Tällaisten määräysten soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tavaroihin voi olla perussopimuksen 34 ja 36 artiklan vastaista, vaikka määräyksiä sovellettaisiinkin erotuksetta kaikkiin tavaroihin.
- (3) Vastavuoroisen tunnustamisen periaate perustuu Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön. Tämän periaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi kieltää toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden myyntiä alueellaan, vaikka

²¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

tavarat olisi tuotettu tai valmistettu noudattaen toisenlaisia teknisiä määräyksiä. Tämä periaate ei kuitenkaan ole ehdoton. Jäsenvaltiot voivat vastustaa muualla laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden kaupan pitämistä, jos tällaisia rajoituksia perustellaan perussopimuksen 36 artiklassa mainituilla syillä tai muilla yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka molemmissa tapauksissa ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään.

- (4) Käsite ”yleistä etua koskeva pakottava syy” on muuttuva käsite, jonka unionin tuomioistuimien on kehittänyt perussopimuksen 34 ja 36 artiklaan liittyvässä oikeuskäytännössään. Käsitteeseen kuuluvat muun muassa julkisen talouden valvonnan tehokkuus, liiketoimien rehellisyys, kuluttajansuoja, ympäristönsuojelu, lehdistön monimuotoisuuden säilyttäminen ja sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon vakavaa horjuttamista koskeva vaara. Tällaiset yleistä etua koskevat pakottavat syyt, joissa on perusteltuja eroja jäsenvaltioiden välillä, saattavat oikeuttaa toimivaltaiset viranomaiset soveltamaan kansallisia määräyksiä. Tällaiset päätökset on kuitenkin perusteltava asianmukaisesti, suhteellisuusperiaatetta on aina noudatettava, ja lisäksi on kiinnitettävä huomiota siihen, onko toimivaltainen viranomainen todellisuudessa tehnyt mahdollisimman vähän rajoittavan päätöksen. Lisäksi toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden markkinoille pääsyn epäävien tai sitä rajoittavien hallinnollisten päätösten perusteena ei voi olla pelkästään se, että arvioinnin kohteena olevat tavarat täyttävät toisen jäsenvaltion tavoitteleman oikeutetun yleisen päämäärän eri tavalla kuin kyseisen jäsenvaltion kotimaiset tavarat.
- (5) Asetus (EY) N:o 764/2008²² annettiin, jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista voidaan helpottaa ottamalla käyttöön menettelyjä, joilla minimoidaan mahdollisuudet luoda laittomia esteitä toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaalle liikkumiselle. Asetuksen antamisesta huolimatta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisessa on edelleen monia ongelmia. Vuosina 2014–2016 tehdystä arvioinnista kävi ilmi, että periaate ei toimi toivotulla tavalla ja asetus (EY) N:o 764/2008 on helpottanut sen soveltamista vain rajallisesti. Asetuksella (EY) N:o 764/2008 käyttöön otetut välineet ja menettelylliset takeet eivät ole saavuttaneet tavoitettaan eli parantaneet vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista. Hyvin harvat talouden toimijat tuntevat tai käyttävät esimerkiksi tuoteyhteyspisteiden verkostoa, joka perustettiin antamaan talouden toimijoille tietoa sovellettavista kansallisista määräyksistä ja vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisesta. Kansalliset viranomaiset eivät tee riittävästi yhteistyötä verkostossa. Vaatimusta, jonka mukaan markkinoille pääsyn epäävästä tai rajoittavasta päätöksestä on ilmoitettava, noudatetaan harvoin. Tämän tuloksena sisämarkkinoilla on edelleen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteitä.
- (6) Kilpailukykyneuvoston joulukuussa 2013 sisämarkkinapolitiikasta antamissa päätelmissä todettiin, että yritysten ja kuluttajien toimintapuitteiden parantamiseksi sisämarkkinoilla kaikkia asiaankuuluvia välineitä olisi käytettävä asianmukaisesti, vastavuoroinen tunnustaminen mukaan lukien. Neuvosto pyysi komissiota antamaan tiedoksi tapaukset, joissa vastavuoroisen tunnustamisen periaate toimii edelleen riittämättömästi tai siinä on ongelmia. Helmikuussa 2015 sisämarkkinapolitiikasta antamissaan päätelmissä kilpailukykyneuvosto kehotti komissiota ryhtymään toimiin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja esittämään sitä koskevia ehdotuksia.

²²

EUVL L 218, 13.8.2008, s. 21.

- (7) Asetuksessa (EY) N:o 764/2008 on useita puutteita, ja sen vuoksi sitä olisi tarkistettava ja vahvistettava. Selvyyden vuoksi asetus (EY) N:o 764/2008 olisi korvattava tällä asetuksella. Tällä asetuksella olisi luotava selkeät menettelyt, jotta varmistetaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaa liikkuvuus ja se, että vapaata liikkuvuutta voidaan rajoittaa vain, jos jäsenvaltiolla on siihen oikeutettu yleistä etua koskeva syy ja rajoitus on oikeasuhteinen. Sillä varmistetaan, että sekä talouden toimijat että kansalliset viranomaiset noudattavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta johtuvia olemassa olevia oikeuksia ja velvoitteita.
- (8) Tämän asetuksen ei pitäisi rajoittaa tavaroiden kaupan pitämisen edellytysten pidemmälle menevää yhdenmukaistamista, jos se on tarpeen sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.
- (9) Kaupan esteet voivat johtua myös toisentyypeisistä perussopimuksen 34 ja 36 artiklan soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteistä. Kyseisiä toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi hankintamenettelyjä varten laaditut tekniset eritelmät tai vaatimukset käyttää jäsenvaltioiden virallisia kieliä. Tällaiset toimenpiteet eivät kuitenkaan olisi tässä asetuksessa tarkoitettuja teknisiä määräyksiä eivätkä kuuluisi sen soveltamisalaan.
- (10) Joskus kansalliset tekniset määräykset saatetaan jäsenvaltiossa voimaan ennakkolupamenettelyllä, jonka mukaan toimivaltaiselta viranomaiselta on saatava virallinen hyväksyntä, ennen kuin tavarat voidaan saattaa siellä markkinoille. Tällaisen ennakkolupamenettelyn olemassaolo sinänsä rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Sen vuoksi tällaisen menettelyn olisi, jotta se olisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla koskevan perusperiaatteen osalta perusteltu, pohjauduttava unionin oikeudessa tunnustettuun yleisen edun tavoitteeseen ja oltava oikeasuhteinen ja syrjimätön. Tällaisen menettelyn yhdenmukaisuutta unionin oikeuden kanssa arvioidaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä esitettyjen huomioiden perusteella. Näin ollen hallinnolliset päätökset, joilla evätään markkinoille pääsy tai rajoitetaan sitä yksinomaan sillä perusteella, että kyseessä olevilla tavaroilla ei ole voimassa olevaa ennakkolupaa, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Jos pakollista ennakkolupaa kuitenkin haetaan tavaroille, kaikkia hallinnollisia päätöksiä, joilla on tarkoitus hylätä hakemus kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan teknisen määräyksen perusteella, olisi kohdeltava tämän asetuksen mukaisesti, jotta hakija voi saada tässä asetuksessa säädettyä menettelyllistä suojaa.
- (11) On tärkeää selventää, että maataloustuotteet sisältyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tavaratyyppeihin. Termi ”maataloustuotteet” sisältää kalataloustuotteet perussopimuksen 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (12) On tärkeää selventää, että termi ”tuottaja” kattaa tavaroiden valmistajan lisäksi myös henkilön, joka esiintyy sellaisten tavaroiden, kuten maataloustuotteiden, tuottajana, joita ei ole tuotettu valmistusprosessissa.
- (13) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä kansallisten tuomioistuinten päätökset, joissa arvioidaan sellaisten tapausten laillisuutta, joissa yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyiltä tavaroilta evätään kansallisen teknisen määräyksen soveltamisen perusteella pääsy toisen jäsenvaltion markkinoille, ja kansallisten tuomioistuinten päätökset, joissa sovelletaan seuraamuksia teknisen määräyksen soveltamisen perusteella.

- (14) Jotta tavaroihin voidaan soveltaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, niiden on oltava laillisesti kaupan pidettyjä toisessa jäsenvaltiossa. Olisi selvennettävä, että voidakseen tulla katsotuksi laillisesti kaupan pidetyksi toisessa jäsenvaltiossa tavaroiden on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien asiaa koskevien sääntöjen mukaisia ja oltava asetettuna loppukäyttäjien saataville kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (15) Vaadittu näyttö, jolla osoitetaan, että tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, vaihtelee merkittävästi jäsenvaltioiden välillä. Tämä aiheuttaa talouden toimijoille tarpeettomia rasitteita, viivästyksiä ja lisäkustannuksia ja estää kansallisia viranomaisia saamasta hyvissä ajoin tavaroiden arvioinnin edellyttämiä tietoja. Se saattaa estää soveltamasta vastavuoroista tunnustamista. Siksi on tärkeää helpottaa sitä, että talouden toimijat osoittavat tavaroidensa olevan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjä. Talouden toimijoiden olisi voitava käyttää itse annettua ilmoitusta, jossa pitäisi olla toimivaltaisille viranomaisille kaikki tiedot asianomaisista tavaroista ja siitä, että ne ovat kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen mukaisia. Ilmoituksen käyttäminen ei estä kansallisia viranomaisia tekemästä markkinoille pääsyä rajoittavaa päätöstä edellyttäen, että tällainen päätös on oikeasuhteinen ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen mukainen.
- (16) Tuottajan tai tuottajan edustajan olisi vastattava vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoitukseen täytettävistä tiedoista, koska tuottaja tuntee tavarat parhaiten. Toisaalta tieto siitä, että tavarat on asetettu loppukäyttäjien saataville asianomaisessa jäsenvaltiossa, saattaa olla pikemminkin maahantuojalla tai jakelijalla kuin itse tuottajalla. Sen vuoksi toisen talouden toimijan olisi voitava tuottajan sijasta täyttää nämä tiedot.
- (17) Vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen olisi myös tulevaisuudessa edelleen sisällettävä tarkat ja täydelliset tiedot tavaroista. Siksi ilmoitus on pidettävä tarpeen mukaan ajan tasalla, jotta siitä käyvät ilmi mahdolliset muutokset esimerkiksi teknisiin määräyksiin.
- (18) Jotta voitaisiin varmistaa, että vastavuoroista tunnustamista koskevassa ilmoituksessa annetut tiedot ovat kattavia, olisi säädettävä tällaisten ilmoitusten yhdenmukaistetusta muodosta, jota tällaisia ilmoituksia esittävien talouden toimijoiden on käytettävä.
- (19) On tärkeää varmistaa, että vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus täytetään totuudenmukaisesti ja täsmällisesti. Siksi on tarpeen säätää siitä, että talouden toimijat ovat vastuussa ilmoituksen sisältämisestä tiedoista.
- (20) Jotta voitaisiin parantaa yhdenmukaistamattomilla aloilla toimivien yritysten tehokkuutta ja kilpailukykyä, vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen antamisen sujuvoittamiseksi olisi voitava hyödyntää uutta tietotekniikkaa. Sen vuoksi talouden toimijoiden olisi voitava asettaa ilmoituksensa saataville verkossa.
- (21) Tätä asetusta olisi sovellettava myös tavaroihin, joiden osalta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä sovelletaan vain joihinkin näiden tavaroiden näkökohtiin. Jos talouden toimijoiden on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisesti laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus osoittaakseen, että kyseistä lainsäädäntöä noudatetaan, olisi sallittava, että vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen sisältämät, tämän asetuksen mukaiset tiedot sisällytetään osaksi kyseistä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta.

- (22) Jos tuottajat päättävät olla käyttämättä vastavuoroista tunnustamista koskevaa ilmoitusta, jäsenvaltion olisi voitava vaatia tietoja, joita se pitää tarpeellisina tavaroiden arvioimiseksi, suhteellisuusperiaatteen asianmukaisesti huomioon ottaen.
- (23) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/1535 säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ehdotukset kaikenlaisia tuotteita, myös maatalous- ja kalastustuotteita, koskeviksi teknisiksi määräyksiksi, ja ilmoitus syistä, joiden vuoksi tällaisen teknisen määräyksen laatiminen on tarpeen. On kuitenkin huolehdittava siitä, että tällaisten kansallisten teknisten määräysten hyväksymisen jälkeen vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan tiettyihin tavariin asianmukaisesti yksittäisissä tapauksissa. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista yksittäisissä tapauksissa koskevat menettelyt esimerkiksi siten, että jäsenvaltioita vaaditaan ilmoittamaan, mihin kansallisiin teknisiin määräyksiin hallinnollinen päätös perustuu ja millä oikeutetulla yleistä etua koskevalla syyllä hallinnollinen päätös perustellaan. Tämä vaatimus ei kuitenkaan velvoita jäsenvaltioita perustelemaan itse kansallista teknistä määräystä vaan pikemminkin sen soveltamisen tuotteeseen, jota pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.
- (24) Koska päätösten, joilla evätään toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden pääsy markkinoille tai rajoitetaan sitä, pitäisi olla poikkeus tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta, on aiheellista vahvistaa selkeä menettely sen varmistamiseksi, että tällaisissa päätöksissä noudatetaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta johtuvia, olemassa olevia velvoitteita. Tällaisella menettelyllä varmistetaan, että tehtävät päätökset ovat oikeasuhteisia sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen mukaisia.
- (25) Toimivaltaisen viranomaisen arvioidessa tavarat, ennen kuin se päättää markkinoille pääsyn mahdollisesta epäämisestä tai rajoittamisesta, sen ei pitäisi voida tehdä markkinoille pääsyn keskeyttävää päätöstä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa nopea toiminta on tarpeen käyttäjien turvallisuudelle ja terveydelle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi, tai sellaisten tavaroiden saataville asettamisen estämiseksi, jos kyseisenlaisten tavaroiden asettaminen saataville on yleisesti kielletty julkisen moraalin tai yleisen turvallisuuden vuoksi, mukaan lukien esimerkiksi rikoksentorjunta.
- (26) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008²³ säädetään akkreditointijärjestelmästä, jolla varmistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyyden tason vastavuoroinen hyväksyntä. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät näin ollen saa hylätä akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten antamia testausselesteita ja todistuksia kyseisen laitokseen pätevyyteen liittyvien syiden perusteella. Lisäksi jotta vältettäisiin mahdollisuuksien mukaan päällekkäisiä testejä ja menettelyjä, jotka on jo suoritettu toisessa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden olisi myös hyväksyttävä muiden vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten unionin lainsäädännön mukaisesti antamat testausselesteet ja todistukset. Olisi vaadittava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat asianmukaisesti huomioon esitettyjen testausselesteiden ja todistusten sisällön.

23

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (27) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY²⁴ täsmennetään, että markkinoille saa saattaa ainoastaan turvallisia tuotteita, ja siinä säädetään tuotteiden turvallisuuteen liittyvistä valmistajien ja jakelijoiden velvollisuuksista. Siinä annetaan viranomaisille lupa vaarallisten tuotteiden osalta kieltää tuote välittömästi ja mahdollisesti vaarallisten tuotteiden osalta kieltää tuote tilapäisesti turvallisuutta koskevien tarkastusten ja arviointien edellyttämäksi ajaksi. Siinä kuvataan myös menettely, jonka mukaisesti viranomaiset soveltavat asianmukaisia toimenpiteitä, kuten kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan b–f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jos tuotteet aiheuttavat riskin, ja lisäksi siinä säädetään velvollisuudesta ilmoittaa kyseiset toimenpiteet komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi voitava edelleen soveltaa mainittua direktiiviä ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan d–f alakohdan ja 8 artiklan 3 kohdan säännöksiä.
- (28) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002²⁵ muun muassa perustetaan nopea hälytysjärjestelmä elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä riskeistä ilmoittamiseksi. Siinä veloitetaan jäsenvaltiot välittömästi ilmoittamaan nopealla hälytysjärjestelmällä komissiolle jäsenvaltion käyttöön ottamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus rajoittaa elintarvikkeiden tai rehun saattamista markkinoille, vetää ne markkinoilta tai järjestää niiden palauttaminen ihmisten terveyden suojelemiseksi tilanteissa, joissa edellytetään nopeita toimia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava edelleen soveltaa kyseistä asetusta ja erityisesti sen 50 artiklan 3 kohdan ja 54 artiklan säännöksiä.
- (29) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/625²⁶ vahvistetaan yhdenmukaistetut unionin puitteet virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien järjestämiseksi koko elintarvikeketjussa, ottaen huomioon asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ja asiaankuuluvassa alakohtaisessa lainsäädännössä säädetty virallista valvontaa koskevat säännöt. Asetuksessa säädetään erityisestä menettelystä sen varmistamiseksi, että talouden toimija korjaa rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien säännösten noudattamatta jättämiseen liittyvän tilanteen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava edelleen soveltaa kyseistä asetusta ja erityisesti sen 138 artiklan säännöksiä.
- (30) Kaikissa toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisesti antamissa hallinnollisissa päätöksissä olisi täsmennettävä käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot, jotta talouden toimijat voivat saattaa asian toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Päätöksessä olisi viitattava myös tässä asetuksessa säädettyyn ongelmanratkaisumenettelyyn.
- (31) Jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen asianmukainen ja yhtenäinen soveltaminen voitaisiin varmistaa, on hyvin tärkeää, että talouden toimijoilla on käytössään yritystoimintaa suosiva vaihtoehto niiden riitauttaessa markkinoille pääsyn epäviä tai sitä rajoittavia hallinnollisia päätöksiä. Tällaisten ratkaisujen takaamiseksi

²⁴ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

²⁵ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

ja juridisten kulujen välttämiseksi etenkin pk-yritysten osalta talouden toimijoiden käytettävissä olisi oltava tuomioistuinten ulkopuolinen ongelmanratkaisumenettely.

- (32) Sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkko (SOLVIT) on kunkin jäsenvaltion kansallisen hallinnon tarjoama palvelu, jonka tarkoituksena on löytää ratkaisuja kansalaisille ja yrityksille toisen jäsenvaltion viranomaisten rikkoessa heidän oikeuksiaan. SOLVIT-verkon toimintaa koskevat periaatteet esitetään komission suosituksessa 2013/461/EU²⁷.
- (33) SOLVIT-verkko on osoittautunut tehokkaaksi tuomioistuinten ulkopuoliseksi ongelmanratkaisumenettelyksi, joka on käytettävissä maksutta. Palvelussa määrääjat ovat lyhyitä, ja palvelu tarjoaa käytännön ratkaisuja kansalaisille ja yrityksille, jos ilmenee vaikeuksia siinä, miten viranomaiset tunnustavat EU-oikeuksia. Näin ollen talouden toimijoiden olisi käytettävä SOLVIT-palvelua, ennen kuin tämän asetuksen mukainen ongelmanratkaisumenettely voidaan käynnistää. Jos sekä talouden toimija, asianomainen SOVIT-keskus että asianomaiset jäsenvaltiot pääsevät yhteisymmärrykseen asianmukaisesta tuloksesta, lisätoimia ei pitäisi edellyttää.
- (34) Jos SOLVITin epävirallinen lähestymistapa ei kuitenkaan tuota tuloksia ja edelleen on vakavia epäilyksiä siitä, että hallinnollinen päätös ei ole johdonmukainen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen kanssa, komissiolle olisi annettava valtuudet tarkastella asiaa ja esittää arviointi, joka kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on SOLVIT-keskuksen pyynnöstä otettava huomioon. Komission toiminnalle olisi annettava kohtuullinen määräaika Euroopan hyvän hallintotavan säännösten mukaisesti.
- (35) Markkinoille pääsyn epäävää tai sitä rajoittavaa hallinnollista päätöstä koskevassa komission lausunnossa olisi käsiteltävä ainoastaan sitä, onko hallinnollinen päätös johdonmukainen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen kanssa ja onko se tämän asetuksen vaatimusten mukainen. Tämä ei kuitenkaan rajoita perussopimuksen 258 artiklan mukaisia komission valtuuksia eikä jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa unionin oikeuden säännöksiä, kun havaittuihin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen liittyviin systeemiin ongelmiin voidaan puuttua.
- (36) Tavaroiden sisämarkkinoiden kannalta on tärkeää, että yritykset ja etenkin pk-yritykset voivat saada luotettavaa ja tarkkaa tietoa tiettyssä jäsenvaltiossa voimassa olevasta lainsäädännöstä. Tuoteyhteyspisteillä olisi oltava tärkeä rooli kansallisten viranomaisten ja talouden toimijoiden välisen yhteydenpidon helpottamisessa siten, että ne jakavat tietoa yksittäisistä tuotesäännöistä ja siitä, miten vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan niiden alueilla. Siksi on tarpeen vahvistaa tuoteyhteyspisteiden roolia tärkeimpinä tietolähteinä kaikkien tuotteisiin liittyvien sääntöjen osalta, vastavuoroista tunnustamista koskevat kansalliset määräykset mukaan lukien.
- (37) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi tuoteyhteyspisteet olisi velvoitettava tarjoamaan maksutonta tietoa niiden maan kansallisista teknisistä määräyksistä ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta. Tuoteyhteyspisteillä olisi oltava riittävä varustus ja riittävät resurssit. Asetuksen [*yhteinen digitaalinen palveluväylä* – COM(2017)256] mukaan niiden olisi annettava tietoja verkkosivustoilla ja niihin olisi sovellettava mainitussa asetuksessa edellytetyjä laatuvaatimuksia.

²⁷

Komission suositus 2013/461/EU, annettu 17 päivänä syyskuuta 2013, SOLVIT-ongelmanratkaisuverkkoa koskevista periaatteista (EUVL L 249, 19.9.2013, s. 10).

- (38) Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö on olennaisen tärkeää vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen moitteettoman toiminnan kannalta ja vastavuoroisen tunnustamisen kulttuurin luomiseksi. Tuoteyhteyspisteet ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset olisi siksi velvoitettava tekemään yhteistyötä ja vaihtamaan tietoja ja asiantuntemusta, jotta periaatteen ja tämän asetuksen asianmukainen ja yhtenäinen soveltaminen voidaan varmistaa.
- (39) Jotta voidaan ilmoittaa markkinoille pääsyn epäävät tai sitä rajoittavat hallinnolliset päätökset, mahdollistaa tuoteyhteyspisteiden välinen viestintä ja varmistaa hallinnollinen yhteistyö, jäsenvaltioille on tarpeen antaa pääsy tieto- ja viestintätukijärjestelmään.
- (40) Tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁸ mukaisesti.
- (41) Jos tämän asetuksen soveltamiseksi on tarpeen käsitellä henkilötietoja, se olisi tehtävä henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Kaikkein tämän asetuksen nojalla tehtävään henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679²⁹ ja tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001.³⁰
- (42) Olisi perustettava luotettavat ja tehokkaat seurantamekanismit tiedon saamiseksi tämän asetuksen soveltamisesta ja sen vaikutuksesta tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen. Mekanismin olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (43) Unionin olisi vastavuoroista tunnustamista koskevan tietoisuuden lisäämiseksi ja tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi rahoitettava tiedotuskampanjoita ja muita niihin liittyviä toimintoja, joiden tarkoituksena on lisätä toimivaltaisten viranomaisten ja talouden toimijoiden välistä luottamusta ja yhteistyötä.
- (44) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaan ja sen vaikutuksiin tavaroiden sisämarkkinoihin liittyvien täsmällisten tietojen puutteen korjaamiseksi unionin olisi rahoitettava tällaisten tietojen keruu.
- (45) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset.
- (46) Komission olisi arvioitava tätä asetusta. Arviointi olisi tehtävä tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja saatavan lisäarvon perusteella, ja sen olisi oltava pohjana mahdollisten jatkotoimien vaikutusten arvioinnille.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä.

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (47) Tämän asetuksen soveltamista on aiheellista lykätä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja talouden toimijoilla olisi riittävästi aikaa mukautua asetuksen vaatimuksiin.
- (48) Komission olisi arvioitava tätä asetusta suhteessa sen tavoitteisiin. Asetusta arvioidessaan komission olisi käytettävä tietoja, joita on kerätty vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toiminnasta ja sen vaikutuksista tavaroiden sisämarkkinoihin, sekä tietoja, jotka ovat saatavilla tieto- ja viestintätukijärjestelmässä. Komission olisi voitava edellyttää jäsenvaltioita pyytämään arvioinnissa tarvittavia lisätietoja. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen³¹ 22 kohdan mukaisesti tällaisen tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisuuden, johdonmukaisuuden ja saatavan lisäarvon perusteella tehtävän arvioinnin olisi oltava pohjana jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutusten arvioinnille.
- (49) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen asianmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen varmistaminen, vaan se voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat sitä, miten jäsenvaltiot soveltavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta yksittäisissä tapauksissa sellaisten tavaroiden osalta, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, ja joihin sovelletaan perussopimuksen 34 ja 36 artiklaa.

Lisäksi tässä asetuksessa säädetään jäsenvaltioiden tuoteyhteyspisteiden perustamisesta ja ylläpidosta sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen liittyvästä yhteistyöstä ja tietojen vaihdosta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikenlaisiin tavaroihin, myös maataloustuotteisiin, sekä hallinnollisiin päätöksiin, joita jäsenvaltion, jäljempänä 'kohdejäsenvaltio', toimivaltainen viranomainen tekee tai sen on määrä tehdä niiden tavaroiden osalta, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, kun kyseinen päätös täyttää seuraavat edellytykset:
 - (a) päätös perustuu kohdejäsenvaltiossa sovellettavaan kansalliseen tekniseen määräykseen;

³¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (b) päätöksen välitön tai välillinen vaikutus on kohdejäsenvaltion markkinoille pääsyn epääminen tai rajoittaminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin päätöksiin sisältyvät kaikki hallinnolliset toimet, joilla on sama tai pääosin sama oikeusvaikutus kuin päätöksellä.
3. Tätä asetusta sovellettaessa 'kansallisella teknisellä määräyksellä' tarkoitetaan jäsenvaltion lain, asetuksen tai muun hallinnollisen määräyksen säännöstä, jolla on seuraavat ominaisuudet:
- (a) säännös kattaa alan tai näkökohdan, jota ei ole yhdenmukaistettu unionin tasolla;
- (b) säännöksellä joko kielletään tavaroiden tai tavaratyyppien asettaminen saataville kyseisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla tai se tekee kyseisen säännöksen noudattamisesta tosiasiallisesti tai oikeudellisesti pakollista asettaessa tavaroita tai tietyn tyyppisiä tavaroita saataville kyseisillä markkinoilla;
- (c) säännöksellä on vähintään yksi seuraavista vaikutuksista:
- i) siinä määrätään kyseisiltä tavaroilta tai kyseisen tyyppisiltä tavaroilta edellytettävistä ominaisuuksista, kuten laatutasosta, suorituskyvystä, turvallisuudesta tai mitoista, mukaan luettuina vaatimukset, joita sovelletaan tavaraan tai tavaratyyppiin ja jotka koskevat myyntinimitystä, terminologiaa, symboleja, testausta ja testausmenetelmiä, pakkauksia tai merkintöjä sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä;
- ii) siinä asetetaan kyseisille tavaroille tai kyseisen tyyppisille tavaroille muita vaatimuksia, joiden tarkoituksena on kuluttajien tai ympäristön suojaaminen ja jotka vaikuttavat tuotteen elinkaareen sen jälkeen, kun se on asetettu saataville kyseisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla, kuten käyttöä, kierrätystä, uudelleenkäyttöä ja hävittämistä koskevia edellytyksiä, jos tällaiset edellytykset voivat merkittävästi vaikuttaa joko tavaran tai tavaratyyppien kokoonpanoon tai luonteeseen tai niiden asettamiseen saataville kyseisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla.
4. Edellä olevan 3 kohdan c alakohdan i alakohda käsittää myös perussopimuksen 38 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden tuotannossa käytettävät menetelmät ja prosessit ja ihmisten ja eläinten ravinnoksi tarkoitettut tuotteet sekä muihin tuotteisiin liittyvät tuotantomenetelmät ja -prosessit, sikäli kuin ne vaikuttavat kyseisten tuotteiden ominaisuuksiin.
5. Ennakkolupaa koskeva vaatimus ei sinänsä muodosta tämän asetuksen soveltamisessa tarkoitettua kansallista teknistä määräystä, mutta kansalliseen tekniseen määräykseen perustuva ennakkoluvan epäämispäätös saattaa olla päätös, johon tätä asetusta sovelletaan, jos se täyttää muut 1 kohdan vaatimukset.
6. Tätä asetusta ei sovelleta
- (a) kansallisten tuomioistuinten tekemiin lainkäyttöpäätöksiin;
- (b) lainvalvontaviranomaisten rikostutkinnan tai syytteeseen asettamisen aikana tekemiin lainkäyttöpäätöksiin, jotka koskevat terminologiaa, symboleja tai aineellisia viittauksia perustuslain vastaisiin tai rikollisiin järjestöihin tai rasistisiin, syrjiviin tai muukalaisvihamielisiin rikoksiin.
7. Jäljempänä olevat 5 ja 6 artikla eivät vaikuta seuraavien säännösten soveltamiseen:

- (a) direktiivin 2001/95/EY 8 artiklan 1 kohdan d–f alakohta ja 8 artiklan 3 kohta;
- (b) asetuksen (EY) N:o 178/2002 50 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 54 artikla;
- (c) asetuksen (EU) 2017/625 138 artikla.

3 artikla **Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) ’toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyllä’ sitä, että tavarat tai tavaratyyppi ovat kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien asiaa koskevien sääntöjen mukaisia ja ne on asetettu loppukäyttäjien saataville kyseisessä jäsenvaltiossa;
- (2) ’asettamisella saataville jäsenvaltion kotimarkkinoilla’ tavaroiden toimittamista markkinoille kyseisen jäsenvaltion alueella liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloituksetta;
- (3) ’markkinoille pääsyn rajoittamisella’ sellaisten edellytysten määrittämistä, jotka tavaroiden on täytettävä, ennen kuin ne voidaan asettaa saataville asianomaisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla, tai jotka koskevat tavaroiden pitämistä kyseisillä markkinoilla, mikä kummassakin tapauksessa edellyttää kyseessä olevien tavaroiden yhden tai useamman ominaisuuden muuttamista 2 artiklan 3 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaisesti taikka lisätestien suorittamista;
- (4) ’markkinoille pääsyn epäämisellä’ mitä tahansa seuraavista:
 - (a) sen kieltämistä, että tavarat asetetaan saataville tai pidetään saatavilla asianomaisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla;
 - (b) tavaroiden poisvetämistä tai palauttamista kyseisiltä markkinoilta;
- (5) ’ennakkoluvalla’ jäsenvaltion lainsäädännön mukaista hallintomenettelyä, jota noudattaen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edellytetään talouden toimijan hakemuksen perusteella antavan virallisen hyväksyntänsä, ennen kuin tavarat saa asettaa saataville kyseisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla;
- (6) ’tuottajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa, suunnitteluttaa tai valmistuttaa tavarat ja pitää niitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillään, tai muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka esiintyy tavarantoittajana liittämällä siihen nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- (7) ’valtuutetulla edustajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on tuottajan antama kirjallinen valtuutus toimia valmistajan puolesta tavaroiden asettamiseksi saataville kyseessä olevilla kotimarkkinoilla;
- (8) ’maahantuoajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asettaa kolmannelle maasta tuodut tavarat ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- (9) ’jakelijalla’ muuta toimitusketjuun kuuluvaa, unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin tuottajaa tai maahantuoajaa, joka asettaa tavarat saataville asianomaisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla;
- (10) ’talouden toimijalla’ tavaroiden osalta mitä tahansa seuraavista: tuottaja, valtuutettu edustaja, maahantuoja tai jakelija;

- (11) 'loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asuu unionissa tai on sijoittautunut unioniin ja jonka saataville tavarat on asetettu joko kuluttajana, hänen elinkeino- tai ammattitoimintansa ulkopuolella taikka hänen saatavilleen ammattimaisena loppukäyttäjänä hänen teollisessa tai ammatillisessa toiminnassaan;
- (12) 'oikeutetulla yleistä etua koskevalla syyllä' mitä tahansa perussopimuksen 36 artiklassa määrättyä syytä tai muuta, yleistä etua koskevaa pakottavaa syytä.

II luku

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista koskevat menettelyt yksittäisissä tapauksissa

4 artikla

Vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus

1. Sellaisten tavaroiden tai tietyn tyyppisten tavaroiden tuottaja, jotka asetetaan tai jotka on määrä asettaa saataville jäsenvaltion, jäljempänä 'kohdejäsenvaltio', kotimarkkinoilla, voi laatia ilmoituksen, jäljempänä 'vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus' osoittaakseen kohdejäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, että kyseisiä tavaroita tai kyseisen tyyppisiä tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.

Vaihtoehtoisesti tuottaja voi antaa valtuutetulle edustajalleen tehtäväksi laatia ilmoituksen puolestaan.

Mikä tahansa talouden toimija saa kuitenkin täyttää vastavuoroista tunnustamista koskevaan ilmoitukseen tiedot, jotka koskevat asianomaisten tavaroiden tai tavaratyyppien kaupan pitämistä.
2. Vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen rakenteen ja sen sisältämien tietojen on oltava tämän liitteen mukaiset.

Ilmoitus on laadittava jollakin EU:n virallisista kielistä, ja jos kyseinen kieli ei ole kohdejäsenvaltion edellyttämä kieli, talouden toimijoiden on käännettävä ilmoitus kohdejäsenvaltion vaatimalle kielelle tai vaatimille kielille.
3. Talouden toimijat vastaavat vastavuoroista tunnustamista koskevassa ilmoituksessa antamiensa tietojen sisällöstä ja oikeellisuudesta.
4. Talouden toimijoiden on varmistettava, että ilmoitus pidetään jatkuvasti ajan tasalla, jotta siitä käyvät ilmi mahdolliset muutokset, joita niiden ilmoittamiin, ilmoituksen sisältämiin tietoihin on tullut.
5. Vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus voidaan toimittaa kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 5 artiklan mukaisesti tehtävää arviointia varten. Se voidaan toimittaa joko paperilla tai sähköisesti.
6. Talouden toimijat voivat asettaa ilmoituksen saataville verkkosivustolla, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) tavaratyyppi tai -sarja, jota ilmoitus koskee, on helposti tunnistettavissa verkkosivustolla;
 - (b) sivustoa seurataan sen varmistamiseksi, että ilmoitus on saatavilla ja siihen voi tutustua;

- (c) verkkosivustolla on ohjeet siitä, miten sillä liikutaan ja miten ilmoitukseen pääsee tutustumaan.
7. Jos vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus toimitetaan kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän artiklan vaatimusten mukaisesti, 5 artiklan mukaisesti tehtävää tavaroiden arviointia varten
- (a) toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ilmoitus sekä näyttö, jota toimivaltainen viranomainen voi kohtuudella vaatia tarkistaakseen ilmoituksen sisältämät tiedot, riittäviksi osoittamaan, että asianomaisia tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa; ja
- (b) toimivaltainen viranomainen ei saa vaatia miltään talouden toimijalta mitään muita tietoja tai asiakirjoja sen osoittamiseksi, että asianomaisia tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.
8. Jos vastavuoroista tunnustamista koskevaa ilmoitusta ei toimiteta kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän artiklan vaatimusten mukaisesti ja jotta 5 artiklan mukaista arviointia varten voidaan osoittaa, että asianomaisia tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, toimivaltainen viranomainen voi pyytää mitä tahansa talouden toimijoista toimittamaan seuraavat asiakirjat ja tiedot:
- (a) kaikki merkitykselliset tiedot kyseessä olevien tavaroiden tai tavaratyyppin ominaisuuksista;
- (b) kaikki merkitykselliset tiedot tuotteen laillisesta kaupan pitämisestä toisessa jäsenvaltiossa;
- (c) muut mahdolliset tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää arvioinnin kannalta hyödyllisinä.
9. Jos tavaroihin, joihin liittyvää vastavuoroista tunnustamista koskevaa ilmoitusta ollaan toimittamassa, sovelletaan myös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta edellyttävää unionin säädöstä, vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus voidaan esittää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen osana.

5 artikla

Tavaroiden arviointi

1. Jos jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on epäilyksiä niiden tavaroiden osalta, joita talouden toimija väittää pidettävän laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava viipymättä yhteyttä asianomaiseen talouden toimijaan ja suoritettava tavaroiden arviointi.
2. Tehdessään 1 kohdan mukaiset arvioinnit jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon niiden testausselostaiden tai todistusten sisältö, jotka vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset ovat antaneet ja jotka talouden toimijat ovat toimittaneet osana arviointia. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät saa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimivaltaan liittyvistä syistä hylätä todistuksia ja testausselostaita, jotka ovat kyseisten, asiaankuuluvalla vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalle asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten antamia.
3. Kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen 1 kohdan mukaisen arvioinnin valmistuttua tekee tavaroita koskevan hallinnollisen päätöksen, sen on 20 työpäivän

kuluessa ilmoitettava päätöksestään 1 kohdassa tarkoitettulle asianomaiselle talouden toimijalle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille on annettava käyttäen 11 artiklassa tarkoitettua järjestelmää.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa hallinnollisessa päätöksessä on esitettävä päätöksen perustelut riittävän yksityiskohtaisesti ja kattavasti, jotta voidaan arvioida, onko se johdonmukainen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen vaatimusten kanssa.
5. On annettava erityisesti seuraavat tiedot:
 - (a) kansallinen tekninen määräys, johon päätös perustuu;
 - (b) oikeutettu yleistä etua koskeva syy, jolla päätöstä perustellaan;
 - (c) huomioon otettu tekninen tai tieteellinen näyttö, mukaan lukien kansallisen teknisen määräyksen hyväksymisen jälkeen mahdollisesti tapahtunut tekninen tai tieteellinen kehitys;
 - (d) asianomaisen talouden toimijan esittämien perustelujen tiivistelmä;
 - (e) näyttö siitä, että päätös soveltuu tavoitellun päämäärän saavuttamiseen eikä ylitä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa hallinnollisessa päätöksessä on täsmennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevaan lainsäädäntöön perustuvat muutoksenhakukeinot ja niihin sovellettavat määräajat, ja lisäksi sen on sisällettävä viittaus 8 artiklan mukaiseen menettelyyn.
7. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen päätös ei saa tulla voimaan, ennen kuin siitä on ilmoitettu asianomaiselle talouden toimijalle mainitun kohdan mukaisesti.

6 artikla

Markkinoille pääsyn tilapäinen keskeyttäminen

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittaessa 5 artiklan mukaista tavaroiden arviointia se ei saa tilapäisesti keskeyttää kyseisten tavaroiden asettamista saataville asianomaisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla, lukuun ottamatta yhtä tai useampia seuraavista tilanteista:
 - (a) kyseisistä tavaroista aiheutuu tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa vakava vaara, joka edellyttää toimivaltaiselta viranomaiselta nopeita toimia, mukaan luettuina sellaiset vaarat, joiden vaikutukset eivät ole välittömiä;
 - (b) kyseessä olevan tavaran tai tavaratyypin asettaminen saataville asianomaisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla on yleisesti kielletty kyseisessä jäsenvaltiossa julkisen moraalien tai yleisen turvallisuuden vuoksi.
2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava asianomaiselle talouden toimijalle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille mahdollisesta 1 kohdan mukaisesta keskeyttämisestä. Ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille on annettava käyttäen 11 artiklassa tarkoitettua järjestelmää. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisissa tapauksissa ilmoitukseen on liitettävä tekniset tai tieteelliset perustelut, joista käy ilmi, miksi kyseisen tapauksen katsotaan kuuluvan mainitun kohdan soveltamisalaan.

7 artikla

Nopeassa tietojenvaihtojärjestelmässä (RAPEX) tehtävä ilmoitus

1. Jos 5 artiklassa tarkoitettu hallinnollinen päätös tai 6 artiklassa tarkoitettu tilapäinen keskeyttäminen on toimenpide, joka on ilmoitettava RAPEX-järjestelmää käyttäen yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa direktiivissä 2001/95/EY tarkoitettulla tavalla, erillistä ilmoitusta komissiolle ei vaadita edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) RAPEX-ilmoituksesta käy ilmi, että toimenpiteestä tehty kyseinen ilmoitus katsotaan myös tämän asetuksen mukaiseksi ilmoitukseksi;
 - (b) RAPEX-ilmoitukseen sisältyy asiaa tukeva näyttö, jota edellytetään 5 artiklassa hallinnollisen päätöksen osalta ja 6 artiklassa tilapäisen keskeyttämisen osalta.

8 artikla

Ongelmanratkaisumenettely

1. Tätä artiklaa sovelletaan, jos talouden toimija, jota hallinnollinen päätös koskee, on toimittanut päätöksen sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkkoon (SOLVIT) ja vastaanottava SOLVIT-keskus pyytää SOLVIT-menettelyn aikana komissiota antamaan lausuntonsa tapauksen ratkaisemisen tueksi.
2. Komissio ottaa kolmen kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta yhteyttä asianomaiseen talouden toimijaan tai asianomaisiin talouden toimijoihin ja kyseisen hallinnollisen päätöksen tehneisiin toimivaltaisiin viranomaisiin arvioidakseen, onko hallinnollinen päätös johdonmukainen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen kanssa.
3. Arvioinnin tehtyään komissio voi antaa lausunnon, jossa yksilöidään ne seikat, joihin komission näkemyksen mukaan olisi puututtava kyseisessä SOLVIT-tapauksessa, ja antaa tarvittaessa suosituksia tapauksen ratkaisemisen tueksi.
4. Komission lausunto on otettava huomioon 1 kohdassa tarkoitetussa SOLVIT-menettelyssä.

III luku

Hallinnollinen yhteistyö, seuranta ja yhteydenpito

9 artikla

Tuoteyhteyspisteiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on perustettava ja ylläpidettävä alueellaan tuoteyhteyspisteitä ja varmistettava, että niiden tuoteyhteyspisteillä on riittävät valtuudet ja resurssit tehtäviensä asianmukaiseen suorittamiseen. Niiden on varmistettava, että tuoteyhteyspisteet tarjoavat palvelujaan asetuksen (*Yhteinen digitaalinen palveluväylä – COM(2017) 256*) mukaisesti.
2. Tuoteyhteyspisteiden on annettava verkossa seuraavat tiedot:
 - (a) vastavuoroista tunnustamista ja tämän asetuksen soveltamista kyseisen jäsenvaltion alueella koskevat tiedot, mukaan lukien 5 artiklassa säädettyä menettelyä koskevat tiedot;
 - (b) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot, joilla viranomaisiin voi ottaa suoraan yhteyttä, mukaan luettuna yksityiskohtaiset

tiedot niistä viranomaisista, jotka vastaavat sovellettavien kansallisten teknisten määräysten täytäntöönpanon valvonnasta kyseisen jäsenvaltion alueella;

- (c) kyseisen jäsenvaltion alueella käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot ja menettelyt, kun on kyse riita-asiasta toimivaltaisen viranomaisen ja talouden toimijan välillä, mukaan lukien 8 artiklassa kuvattu menettely.
- 3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti verkossa annettavien tietojen täydentämiseksi tuoteyhteyspisteiden on tarvittaessa talouden toimijan tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä annettava hyödyllisiä tietoja, kuten kansallisten teknisten määräysten sähköinen jäljennös tai sähköinen linkki kyseisiin määräyksiin, joita sovelletaan tiettyihin tavaroihin tai tiettytyyppisiin tavaroihin alueella, jolle tuoteyhteyspiste on sijoittautunut, sekä tiedot siitä, sovelletaanko asianomaisiin tavaroihin tai sen tyyppisiin tavaroihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ennakkolupaa koskevaa vaatimusta.
- 4. Tuoteyhteyspisteiden on vastattava 15 työpäivän kuluessa 3 kohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta.
- 5. Tuoteyhteyspisteet eivät saa periä maksua 3 kohdan mukaisten tietojen antamisesta.

10 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

- 1. Komissio järjestää ja varmistaa tehokkaan yhteistyön ja tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja eri jäsenvaltioiden tuoteyhteyspisteiden välillä.
- 2. Sen jäsenvaltion tuoteyhteyspisteiden, jossa talouden toimija väittää pitävänsä laillisesti kaupan tuotteitaan, on pyynnöstä ja 15 työpäivän kuluessa annettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki kyseisiin tavaroihin liittyvät merkitykselliset tiedot.
- 3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ja tuoteyhteyspisteet osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin.

11 artikla

Tieto- ja viestintätukijärjestelmä

- 1. Edellä olevien 5, 6 ja 10 artiklan soveltamiseksi on käytettävä [vaatimusten noudattamista ja sen valvontaa koskevassa asetuksessa] vahvistettua unionin tieto- ja viestintätukijärjestelmää, 7 artiklassa säädettyä lukuun ottamatta.
- 2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän ja sen toiminnan yksityiskohdat tämän asetuksen soveltamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV luku

Rahoitus

12 artikla

Tämän asetuksen soveltamista tukevien toimien rahoitus

- 1. Unioni voi rahoittaa seuraavat tämän asetuksen soveltamista tukevat toimet:
 - (a) tiedotuskampanjat,

- (b) koulutus,
 - (c) virkamiesvaihto,
 - (d) tuoteyhteyspisteiden yhteistyön toiminta ja tämän yhteistyön tekninen ja logistinen tuki,
 - (e) vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaan ja sen tavaroiden sisämarkkinoihin kohdistuviin vaikutuksiin liittyvän tiedon keruu.
2. Unionin rahoitustuki tämän asetuksen mukaisille toimille pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012³² mukaisesti joko suoraan tai välillisesti siirtämällä budjetin täytäntöönpanotehtävät mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa luetelluille elimille.
 3. Budjettivallan käyttäjä määrittää vuosittain tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin osoitetut määrärahat voimassa olevan rahoituskehyksen asettamissa rajoissa.

13 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013³³ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96³⁴ säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, selvittääkseen, onko tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuun avustussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
4. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta johtuviin yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällyttävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

³⁴ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 14.11.1996, s. 2.).

V luku

Uudelleentarkastelu ja komiteamenettely

14 artikla

Arviointi

1. Komissio tekee [...] mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi tätä asetusta koskevan arvioinnin suhteessa sen tavoitteisiin ja esittää siitä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.
2. Komissio käyttää 1 kohdan soveltamiseksi tietoja, jotka ovat saatavilla 11 artiklassa tarkoitetussa järjestelmässä ja jotka on kerätty 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti. Komissio voi myös pyytää jäsenvaltioita toimittamaan merkityksellisiä tietoja, joiden avulla arvioidaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja tämän asetuksen tehokkuutta sekä tuoteyhteyspisteiden toimintaa.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VI luku

Loppusäännökset

16 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 764/2008.

17 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoite (Tavoitteet)
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arviodut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioituista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arviodut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Arviodut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*
 - 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arviodut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)³⁵

Osasto 02: Sisämarkkinat, teollisuus, yrittäjyys ja pk-yritykset

Toiminto 02 03: Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinat

Toiminto 02 03 01: Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☒ Ehdotus/aloite liittyy uuteen toimeen

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**³⁶

☐ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Kilpailukykyneuvoston joulukuussa 2013 sisämarkkinapolitiikasta antamissa päätelmissä todettiin, että yritysten ja kuluttajien toimintapuitteiden parantamiseksi sisämarkkinoilla kaikkia asiaankuuluvia välineitä olisi käytettävä asianmukaisesti, yhdenmukaistaminen ja vastavuoroinen tunnustaminen mukaan lukien. Helmikuussa 2015 sisämarkkinapolitiikasta antamissaan päätelmissä kilpailukykyneuvosto kehotti komissiota varmistamaan, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate toimisi tehokkaasti, ja esittämään tarvittaessa sitä koskevia ehdotuksia. Vastauksena tähän komissio hyväksyi 28. lokakuuta 2015 sisämarkkinastrategian, ”Sisämarkkinoiden päivitys: lisää mahdollisuuksia ihmisille ja yrityksille”. Strategia on yksi komission vuoden 2017 työohjelman päätavoitteista. Siinä vaaditaan vastavuoroisen tunnustamisen lisäämistä ja parantamista, mikä on määrä saavuttaa EU:n laajuisen tietoisuutta lisäävän toimintasuunnitelman avulla ja arvioimalla uudelleen nykyisiä oikeudellisia puitteita, jotta voidaan ottaa käyttöön vapaaehtoinen vaatimustenmukaisuusilmoitus helpottamaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta tällä alalla.

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoite nro

³⁵

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

³⁶

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Ehdotuksen tavoitteena on erityisesti edistää toisessa jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaata liikkuvuutta seuraavin keinoin:

- otetaan käyttöön vapaaehtoinen vaatimustenmukaisuusilmoitus tukemaan ja sujuvoittamaan talouden toimijoiden ja kansallisten viranomaisten keskusteluja kyseessä olevan tuotteen kaupan pitämisen laillisuudesta;
- otetaan käyttöön suojamenettely, jotta talouden toimijoilla, jotka haluavat riitauttaa markkinoille pääsyn epäviä tai sitä rajoittavia hallinnollisia päätöksiä, on käytettävissään toimiva menettely sen toteuttamiseksi;
- vahvistetaan tuoteyhteydspisteitä siten, että lujitetaan niiden roolia pääasiallisina tietolähteinä vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvien kansallisten määräysten osalta. Ehdotuksella edistetään myös tuoteyhteyspisteiden keskinäistä hallinnollista yhteistyötä rajatylittävän tietojenvaihdon tehostamiseksi;
- käytetään tietoteknistä välinettä viranomaisten yhteydenpitoon ja markkinoille pääsyn epävien päätösten ilmoittamista varten.
- annetaan perusta EU:n laajuiselle toimintasuunnitelmalle vastavuoroista tunnustamista koskevaa tiedotuskampanjaa varten.

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Toiminto 02 03: Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinat

Toiminto 02 03 01: Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen

1.4.3. *Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset*

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmien tilanteeseen

Aloitteen yleisenä tavoitteena on toteuttaa oikeudenmukaisemmat ja syvemmät tavaroiden sisämarkkinat lisäämällä ja parantamalla vastavuoroista tunnustamista.

Erityistavoitteena on parantaa tuotteiden vastavuoroista tunnustamista seuraavin keinoin:

- lisätään tietoisuutta vastavuoroisesta tunnustamisesta.
- parannetaan vastavuoroisen tunnustamisen käyttöön liittyvää oikeusvarmuutta yritysten ja kansallisten viranomaisten kannalta.
- parannetaan vastavuoroisen tunnustamisen soveltamiseen liittyvää oikeusvarmuutta: sekä yritysten että kansallisten viranomaisten olisi tiedettävä, mitä ne voivat kohtuudella odottaa soveltaessaan – tai kun niiden pitäisi soveltaa – vastavuoroista tunnustamista. Tämä vähentää yritysten riskiä siitä, että niiden tuotteet eivät pääse markkinoille tai ne on perusteettomasti vedettävä pois markkinoilta.
- edistetään kansallisten viranomaisten yhteydenpitoa, yhteistyötä ja keskinäistä luottamusta, jotta ne voivat helpottaa vastavuoroisen tunnustamisen toimintaa.

1.4.4. *Tulos- ja vaikutusindikaattorit*

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Seuraavaa indikaattorijoukkoa on harkittu:

- Järjestettyjen tapahtumien määrä (tiedotuskampanjat ja koulutustilaisuudet) ja tapahtumiin osallistuneiden tai koulutusta saaneiden henkilöiden määrä ja tyytyväisyys
- Virkamiesvaihtoon osallistuneiden virkamiesten määrä
- Vastavuoroista tunnustamista koskevan lausekkeen sisältäviä kansallisia määräysluonnoksia koskevien ilmoitusten määrä
- Vastavuoroista tunnustamista koskevaa vapaaehtoista ilmoitusta käyttävien talouden toimijoiden tyytyväisyys ja palaute kustannusten vähenemisestä
- Markkinoille pääsyn epääviä tai sitä rajoittavia hallinnollisia päätöksiä koskevien ilmoitusten määrä
- Yritysten SOLVIT-järjestelmän käsiteltäväksi antamien tapausten määrä ja ratkaisuaoste
- Komissiolle esitettyjen valitusten määrä ja komission tekemien sitovien päätösten määrä
- Saatujen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen väärää soveltamista koskevien valitusten määrä
- Tuoteyhteyspisteiden saamien tietopyyntöjen määrä, vastaamisen määräajat ja talouden toimijoiden tyytyväisyys
- Järjestettyjen hallinnolliseen yhteistyöhön liittyvien kokousten määrä ja osallistujien määrä

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Ehdotuksen tavoitteena on keventää hallinnollista taakkaa seuraavin keinoin:

- lisätään tietoisuutta siitä, milloin ja miten vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta voidaan käyttää;
- helpotetaan mahdollisuuksia saada käyttöön vastavuoroista tunnustamista koskevia tietoja;
- helpotetaan sen osoittamista, että tuote on laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa ja että siihen voidaan näin ollen soveltaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta;
- annetaan käyttöön maksuttomia ja tehokkaita keinoja, joilla voidaan riitauttaa markkinoille pääsyn epääviä tai sitä rajoittavia hallinnollisia päätöksiä.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Vastavuoroista tunnustamista sovelletaan ainoastaan rajatylittävissä tilanteissa, joissa talouden toimija haluaa käydä muissa jäsenvaltioissa kauppaa yhdessä jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidetyllä tuotteella. Pelkästään jäsenvaltioiden toimilla ei voida ratkaista ongelmia, jotka liittyvät vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen sisämarkkinoilla. Jotta periaatteen soveltaminen olisi tehokasta, sen on perustuttava yhdenmukaistettuihin, kaikkien kansallisten viranomaisten yhtäläisesti käyttämiin menettelyihin. Vain tällaisilla yhdenmukaistetuilla menettelyillä voidaan taata, että kansalliset viranomaiset soveltavat periaatetta samalla tavalla, ja tällöin yritykset voivat hyötyä yhdenvertaisesta kohtelusta riippumatta siitä, missä maassa

ne yrittävät pitää kaupan tuotteitaan. Jos vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen menettelynäkökohdat jätettäisiin kunkin jäsenvaltion harkinnan varaan, se heikentäisi periaatetta hajottamalla toimintatavan 28 erilaiseksi ja mahdollisesti keskenään ristiriitaiseksi menettelyksi.

1.5.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön perustuvan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta on laadittu useita tulkitsevia tiedonantoja sekä asetus (EY) N:o 764/2008. Asetuksella otettiin käyttöön useita menettelyllisiä takeita, joiden tarkoituksena on helpottaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista. Siitä huomatta periaatteen soveltaminen on edelleen ongelmallista, sillä useimmat talouden toimijat joko eivät ole tietoisia periaatteesta tai eivät luota siihen. Myös kansalliset viranomaiset myöntävät varovaisesti lupia markkinoille pääsyyn toisessa jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidetyille tuotteille vastavuoroisen tunnustamisen perusteella. Lisäksi luotettavien tietojen puute on selvästi vaikeuttanut arviointia periaatteen vaikutuksista sisämarkkinoihin.

1.5.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

Ehdotus täydentää monia tämän alan aloitteita ja on niiden kanssa samansuuntainen. Tällaisia aloitteita ovat esimerkiksi teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annettu direktiivi (EU) 2015/1535, yleisestä tuoteturvallisuudesta annettu direktiivi 2001/95/EY, rakennustuotteita koskeva asetus (EU) N:o 305/2011, SOLVIT-verkko ja EU:n yhdenmukaistamislainsäädäntö.

1.6. **Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto**

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**.

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2018 ja päättyy vuonna 2020,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. **Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)³⁷**

☒ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– ✓ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

– ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

– ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

³⁷

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☐ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
- *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

Huomautukset:

--

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Komissio tarkastelee joka viides vuosi tämän asetuksen soveltamista ja toimittaa sitä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa arvioidaan sidosryhmiltä saadun palautteen ja jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta asetuksen ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaa sekä niiden vaikutusta tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Yhteydenpidon helpottamista ja markkinoillepääsyn epäävien tai sitä rajoittavien hallinnollisten päätösten ilmoittamista varten käyttöön otettava tietotekninen väline sisältää joitain teknisiä riskejä. Komissio kuitenkin omistaa kyseisen, tämän ehdotuksen soveltamiseen käytettävän välineen ja vastaa sen päivittäisestä toiminnasta, ylläpidosta ja kehittämisestä. Järjestelmän on kehittänyt ja sitä isännöi sisäinen toimittaja, millä varmistetaan toiminnan jatkuvuus.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä.

Jotta kohdassa 2.2.1 tarkoitettuihin riskeihin voitaisiin puuttua, komissio järjestää säännöllisesti kokouksia jäsenvaltioiden kanssa ja antaa koulutusta ja opastusta ehdotuksen sujuvan ja helpon täytäntöönpanon tueksi.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta.

Kohdassa 2.2.1 tarkoitettuihin riskeihin puututaan antamalla tukea ja tietoa asianomaisille sidosryhmille.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suoja-toimenpiteet

Petosten, korruption ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi digitaaliseen palveluväylään sovelletaan rajoituksitta komission toimintaan tavanomaisesti sovellettavia säännöksiä, kuten Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 11 päivänä syyskuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määrä- rahalaji	Rahoitusosuudet			
	0203 Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinat	JM/EI- JM ³⁸	EFTA- mailta ³⁹	Ehdokas- mailta ⁴⁰	Kolman- silta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitett rahoitusosuudet
	020301 Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	Jaks.	KYLLÄ	EI	EI	EI

³⁸ JM = jaksotett
määrärahat / EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

³⁹ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴⁰ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

Nämä toimenpiteet katetaan määrärahoista, jotka on jo sisällytetty komission viralliseen rahoitussuunnitelmaan. Lisärahoitusta ei tarvita.

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehiksen otsake	Numero	02 03 Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinat
---	--------	---

PO: GROW			Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ 2018–2020
• Toimintamäärärahat						
02 03 01	Sitoumukset	(1)	0,700	0,300		1,000
	Maksut	(2)	0,350	0,500	0,150	1,000
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)				
	Maksut	(2a)				
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁴¹						
Budjettikohdan numero		(3)				
PO GROW:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	0,700	0,300		1,000
	Maksut	=2+2a +3	0,350	0,500	0,150	1,000

⁴¹

Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)				
	Maksut	(5)				
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)				
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 1 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,700	0,300		1,000
	Maksut	=5+ 6	0,350	0,500	0,150	1,000

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (viitemäärä)	Sitoumukset	= 4 + 6								
	Maksut	= 5 + 6								

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	5	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi	Seuraavat vuodet	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ 2019–2020
PO: GROW										
• Henkilöresurssit			0,690	0,690						1,380
• Muut hallintomenot			0,135	0,195						0,330
PO GROW YHTEENSÄ			0,825	0,885						1,710

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)		0,825	0,885						1,710
---	---	--	-------	-------	--	--	--	--	--	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi N + 3	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,700	1,125	0,885					2,710
	Maksut	0,350	1,325	1,035					2,710

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi 2018		Vuosi 2019		Vuosi 2020		Seuraavat vuodet		Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)						YHTEENSÄ (2018–2020)	
	TUOTOKSET																	
	↓	Tyyppi ⁴²	Keski määr. kustan nukset	Lukumäärä	Kusta nnus	Lukumäärä	Kusta nnus	Lukumäärä	Kusta nnus	Lukumäärä	Kusta nnus	Lukumäärä	Kusta nnus	Lukumäärä	Kusta nnus	Lukumäärä	Kusta nnus	Luku määrä yhteen sä
ERITYISTAVOITE 1 ⁴³ Yhteyspisteiden hallinnollisen yhteistyön edistäminen																		
- tuotos	Virkamies- vaihto ⁴⁴		5	0,200	10	0	15	0	15	150								0,200
- tuotos	Tuoteyhtey spisteiden visuaalinen ilme		1	0,100		0		0										0,100
Välisumma erityistavoite 1			6	0,300	10	0	15		15	150							46	0,300
ERITYISTAVOITE 2 Vastavuoroista tunnustamista koskevan tietoisuuden lisääminen																		
- tuotos	Koulutustil aisuudet		20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700

⁴² Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁴³ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet...”

⁴⁴ Sitoumus vuonna 2018 ja täytäntöönpano vuosina 2018–2020.

Välisumma erityistavoite 1	20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ	26	0,700	50	0,300	45	0									146	1,000

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi	Seuraavat vuodet	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ (2019–2020)
--	---------------	---------------	-------	---------------------	--	--	--	-------------------------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5	0203	0203						
Henkilöresurssit	0,690	0,690						0,138
Muut hallintomenot	0,135	0,195						0,330
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5, välisumma	0,825	0,885						1,710

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN⁴⁵ sisältyvät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät, välisumma								

YHTEENSÄ	0,825	0,885						1,710
-----------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁴⁵ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi	Se ura av at vu od et	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitte en vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikainen henkilöstö)					
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	5	5			
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)					
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)					
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)					
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁴⁶					
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)					
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	– päätoimipaikassa				
	– EU:n ulkop. edustustoissa				
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)					
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)					
Muu budjettikohta (mikä?)					
YHTEENSÄ	5	5			

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	– Tavaroiden vastavuoroista tunnustamista koskevan EU:n toimintapolitiikan kehittäminen, soveltaminen ja seuranta – Tavaroiden vastavuoroista tunnustamista koskevan uuden asetuksen täytäntöönpano – Sisämarkkinastrategian [COM(2015)550] sisältämän tavaroiden vastavuoroista tunnustamista koskevan toimintasuunnitelman
---	--

⁴⁶ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁴⁷ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

	täytäntöönpano
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*

- Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Lisämäärärahojen kattamiseksi määrärahoja on ainakin osittain kohdennettava uudelleen vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät.

3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁴⁸						
		Vuosi N	Vuosi N + 1	Vuosi N + 2	Vuosi N + 3	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

--

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä.

--

⁴⁸ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.

LIITE

Ehdotuksen/aloitteen nimi:

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta

- (1) TARVITTAVIEN HENKILÖRESURSSIEN MÄÄRÄ JA KUSTANNUKSET
- (2) MUISTA HALLINTOMENOISTA AIHEUTUVAT KUSTANNUKSET
- (3) LASKENTAMENETELMÄT KUSTANNUSTEN ARVIOIMISEKSI
 - (a) Henkilöresurssit
 - (b) Muut hallintomenot

Tämä liite on liitettävä säädökseen liittyvään rahoitusselvitykseen komission yksiköiden lausuntokierroksen alkaessa.

Tietotaulukoita käytetään säädökseen liittyvän rahoitusselvityksen taulukoiden lähteinä. Ne on tarkoitettu vain komission sisäiseen käyttöön.

(1) Tarvittavien henkilöresurssien kustannukset

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)													
Monivuotisen rahoituskehynksen OTSAKE 5	Vuosi 2019		Vuosi 2020		Vuosi		Vuosi N+3		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		YHTEENSÄ		
	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikainen henkilöstö)													
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	AD	5	690 000	5	690 000								
	AST												
XX 01 01 02 (edustustoissa EU:n ulkopuolella)	AD												
	AST												
• Ulkopuolinen henkilöstö ⁴⁹													
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahat))	AC												
	END												
	INT												
XX 01 02 02 (edustustoissa EU:n ulkopuolella)	AC												
	AL												
	END												
	INT												
	JED												
Muu budjettikohta (mikä?)													
Monivuotisen rahoituskehynksen OTSAKE 5, välisumma		5	690 000	5	690 000								

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

⁴⁹ AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt, AL = paikalliset toimihenkilöt, END = kansalliset asiantuntijat, INT = vuokrahenkilöstö, JED = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät		Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		YHTEENSÄ	
		Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat	Kokoai kainen	Määrärahat
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikainen henkilöstö)													
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta)	AD												
	AST												
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)	AD												
	AST												
• Ulkopuolinen henkilöstö ⁵⁰													
XX 01 04 yy Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).	- päätoimipaika ssa	AC											
		END											
		INT											
	- edustustoissa EU:n ulkopuolella	AC											
		AL											
		END											
		INT											
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta)	JED												
	AC												
	END												
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta)	INT												
	AC												
	END												
Muu budjettikohta (mikä?)	INT												
Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät, välisumma													
XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion													

⁵⁰ AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt, AL = paikalliset toimihenkilöt, END = kansalliset asiantuntijat, INT = vuokrahenkilöstö, JED = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

osastoon. YHTEENSÄ													
---------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

(2) Muista hallintomenoista aiheutuvat kustannukset

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi	Seuraavat vuodet	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, (ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ 2019–2020
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKE 5								
Päätoimipaikassa								
02.010211.00.01.10 – Virkamatka- ja edustuskulut	0,005	0,005						
02.010211.00.02.20 – Konferenssi- ja kokouskulut	0,030	0,090						
XX 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset ⁵¹								
XX 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset								
02 03 01 – Tieto- ja hallintajärjestelmät	0,100	0,100						
XX 01 03 01 – TVT-laitteet ja palvelut ⁵²								
Muu budjettikohta (ilmoitetaan tarvittaessa)								
Edustustoissa EU:n ulkopuolella								
XX 01 02 12 01 – Virkamatkot, konferenssit ja edustuskulut								
XX 01 02 12 02 – Henkilöstön täydennyskoulutus								
XX 01 03 02 01 – Hankinta, vuokraus ja niihin liittyvät kulut								
XX 01 03 02 02 – Laitteisto, kalusto, tarvikkeet ja palvelut								
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKE 5, välisumma	0,135	0,195						0,330

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

⁵¹ Ilmoitetaan, millaisesta komiteasta on kysymys ja mihin ryhmään se kuuluu.

⁵² TVT: tieto- ja viestintäteknologia. On konsultoitava DIGIT-pääosastoa.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N	Vuosi N + 1	Vuosi N + 2	Vuosi N + 3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
--	-------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	--	-----------------

Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät								
XX 01 04 yy – Teknisen ja hallinnollisen tuen menot (ulkopuolista henkilöstöä lukuun ottamatta) toimintamäärärahoista (entiset BA-budjettikohdat)								
– päätoimipaikassa								
– edustustoissa EU:n ulkopuolella								
XX 01 05 03 – Muut epäsuoran tutkimustoiminnan hallintomenot								
10 01 05 03 – Muut suoran tutkimustoiminnan hallintomenot								
Muu budjettikohta (ilmoitetaan tarvittaessa)								
Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät, välisumma								

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

YHTEENSÄ Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKE 5 JA OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

Hallintomäärärahojen tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla määrärahoilla ja/tai siirroilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

(3) Laskentamenetelmät kustannusten arvioimiseksi

(a) Henkilöresurssit

Tässä osassa esitetään laskentamenetelmä tarpeelliseksi arvioitujen henkilöresurssien laskemiseksi (arvioitu työkuormitus, mukaan lukien erityistehtävät (Sysper 2 -tehtäväalueet), henkilöstöryhmät ja vastaavat keskimääräiset kustannukset)

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKE 5
<u>Huom.</u> Tiedot kunkin henkilöstöryhmän keskimääräisistä kustannuksista ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivustolla osoitteessa https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt <u>Yhdestä virkamiehestä aiheutuvat keskimääräiset kustannukset (kokoaikaiseksi muutettuna) ovat 138 000 euroa.</u>
• Ulkopuolinen henkilöstö

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEESEEN 5 sisällytettävät
• Vain tutkimusmenoista rahoitettavat toimet
• Ulkopuolinen henkilöstö

(b) Muut hallintomenot

Yksityiskohtaiset tiedot laskentamenetelmästä jokaisen budjettikohdan osalta ja etenkin taustaoletukset (kokousten määrä vuodessa, keskimääräiset kustannukset jne.)

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKE 5
Virkamatkojen määräksi ennakoidaan viisi vuotta kohden, ja yhdestä virkamatkasta aiheutuvat keskimääräiset kustannukset ovat 1 000 euroa. Yhdestä konferenssista / asiantuntijakokouksesta aiheutuvat keskimääräiset kustannukset ovat 30 000 euroa.
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEESEEN 5 sisällytettävät